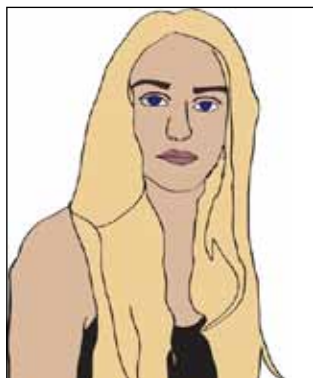


Mali Graditelj

Broj 3 • Čakovec, ožujak 2015.



TEMA BROJA: NAJBOLJI PRIJATELJ RAZREDA



Tisaj Lana 2.d



Ivor Trojnar 2.d



Dora Veronika Smolić 2.d

IZDVOJILI SMO: Projekt Mladi za ljudska prava - Fašnik - Valentinovo - Dan žena - Provedba Građanskog odgoja - Što gledaju mladi - Natjecanja - Sport



RIJEČ UREDNICE

Dragi naši vjerni čitatelji,

Pozdravljam vas u ime cijele novinarske ekipe „Malog Graditelja“ za mjesec ožujak u kojem vas čeka mnogo zanimljivosti iz naše škole, ali i šire. U sklopu kampanje provedene povodom Dana ružičastih majica koji se obilježava svake posljednje srijede u mjesecu veljači, potražili smo najbolje prijatelje u našoj školi te ćemo vam ih predstaviti. Pišemo o tome što danas mladi gledaju te predstavljamo našu učenicu, mladu glumicu kazališne družine „Pinklec“ Enu Jagec. Pročitajte nešto o provedbi građanskog

odgoja u školama te o tome kako smo sudjelovali u projektu „Mladi za ljudska prava“. U našoj je školi uvijek veselo te smo se i ove godine maskirali za fašnik, obilježili smo Valentinovo i Dan žena. Nismo zaboravili ni naše stalne rubrike (modu, sport, kako biti cool, predstavljanje naturalnih razreda) te ćete ih pronaći i u ovom broju. Vijesti iz učeničkog doma i ovaj put bogate su zanimljivostima, a na učeničke radove nailazit ćete po cijelom Malom Graditelju. Nismo zaboravili ni na maturante te će i oni pronaći mnoštvo korisnih informacija, a na zadnjim se stranicama možete nasmijati uz viceve i strip. Želim vam ugodno čitanje i dobro provedeno vrijeme uz naš „Mali Graditelj“!

Antonia Hajdinjak 4.c

IMPRESUM

Uredništvo: Antonia Hajdinjak (*glavna urednica*), 4.c, Karlo Kovačić (*grafički urednik*) 4.c, Marina Mezga, 3.d, Veronika Kušek, 3.d, Laura Tkalčec, 2.d

Grafička redakcija: Jelena Šafarić, 4.c, Alen Bobičanec, 4.c, Alex Zadravec, 4.c, Lovro Kovačić, 4.c, Tena Toromanović, 3.d, Karmen Karlovčec, 3.d

Novinska redakcija: Maja Mlakar, 4.c, Anamarija Grkavac, 4.c, Hana Barić, 4.c, Andreja Tkalčec, 4.c, Patricija Peter, 4.c, Zoe Franka Klaić, 4.c, Matija Kolenko, 4.c, Tara Lisjak, 4.c, Mateja Drk, 3.d, Nikola Janković, 3.d, Nikolina Štefan, 3.d, Filip Novak, 3.d, Robert Kašić, 3.d, Nina Drk, 2.d, Karla Kovačić, 2.d, Paula Pintarić, 2.d, Dora Veronika Smolić, 2.d, Kristina Jagec, 2.d, Lucija Šafarić, 2.d, Gabriela Radek, 2.c, Suzana Oršuš, 2.c, Lucija Nedeljko, 1.d, Lucija Obadić, 1.d, Ena Jagec, 1.d, Mía Pejić, 1.d

Naslovnica: Paula Mandli, 3.d

Strip: Lucija Glavina, 3.d

Suradnici: Tatjana Vadas, prof., Darija Dujam, prof., Aleksej Milinović, prof., Jelena Novak, 2.c

Voditelji: Ljiljana Ille, mag. inf., Željka Korent-Hozmec, prof. i Romina Fic, prof.

Lektura: Željka Korent-Hozmec, prof.

Tisak: Graditeljska škola Čakovec

GRAĐANSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

Što je to GOO?

Od početka ove školske godine, građanski se odgoj provodi i službeno u svim školama pa tako i u našoj. Građanski odgoj nije uveden u školstvo kao jedan zaseban predmet nego se trenutno provodi međupredmetno kroz satove razrednika i izvanučioničku nastavu.

Vjerujem da smo se svi u životu susreli s pojmovima građanina i građanstva. No, koliko nas zapravo zna o čemu se tu radi? Koliko nas znade razliku između građanina i državljanina, koja je zadaća i koja prava imaju građani, što se sve podrazumijeva pod ljudskim pravima, što znači to da je Hrvatska demokratska zemlja ili koja je zadaća naše vlade. Koliko su naši učenici informirani i otvoreni prema drugim kulturama i nacijama te koliko su jake njihove komunikacijske vještine?

Kako bi ljudi napokon shvatili osnovne pojmove vezane uz politiku, ali i pojmove potrebne za funkcioniranje u jednoj zajednici u osnovnim i srednjim školama Republike Hrvatske od 2012. godine, počeo se provoditi program građanskog odgoja i obrazovanja.

Ideja provođenja građanskog odgoja i obrazovanja nastajala je od 1997. godine, dijelom pod utjecajem međunarodnih i europskih organizacija budući da se Hrvatska nakon svog osamostaljenja obvezala na to da poštuje sve međunarodne standarde važne za odgoj i obrazovanje.

Na početku se, tada još eksperimentalni program građanskog odgoja, pojavio tek u 12 škola u Hrvatskoj i izazvao je doista burnu reakciju. Naime, istraživanje koje se nakon toga provelo u tim školama, pokazalo je da učenici nisu zapravo imali nikakvih stavova i nisu znali go-



tovo ništa o politici, razlici između demokracije i diktature te o svojim pravima. No, unatoč postignutim lošim rezultatima, od programa građanskog odgoja nije se odustalo nego ga se nastojalo još više poboljšati, razviti i uvesti u sve više škola kako bi naposljetku bio prisutan u svim osnovnim i srednjim školama u Hrvatskoj. Eksperimentalna provedba građanskog odgoja također je pokazala da su učenici bili uistinu zainteresirani za daljnje učenje građanskog odgoja, nastavnici su kurikulumom građanskog odgoja bili zadovoljni, a strani evaluatori su ga proglasili jednim od najboljih kurikula u regiji.

Iako, čim se spomene građanski odgoj i obra-

zovanje, neki ljudi odmah misle da je to usko povezano s politikom i ničim drugim. To je pogrešno. Cilj građanskog odgoja i obrazovanja nije samo obrazovanje ljudi o politici i političkom djelovanju nego i svakodnevnim praktičnim stvarima potrebnima za aktivan i participirajući život u jednoj zajednici kao što je država.

Tako se u školama građanski odgoj i obrazovanje provodi na raznim satovima. Na satu matematike učenici uče kako izraditi obiteljski proračun, kako izračunati kamatu, kako odgovorno raspolagati novcem, kako planirati osobnu štednju, kako odvojiti novac za prioritete, ... Na vjeronauku pak se učenici upoznaju sa

značenjima riječi npr. agnostik i ateist, a podučava ih se i tome da ljudi imaju pravo na svoj izbor glede vjere, te da treba biti tolerantan prema svim osobama bez obzira na vjeru, rasu, spol...

Ukratko rečeno, pomoću građanskog odgoja i obrazovanja djecu i mlade se želi pripremiti na samostalan život koji ih kasnije čeka te im pokazati mnoge praktične i zanimljive stvari koje će im u tome pomoći. U građanskom odgoju i obrazovanju, mladima i djeci se proširuje znanje opće kulture, ali im se želi i otvoriti jedan drugačiji, širi, pogled na svijet, prihvaćanjem različitosti i poštivanjem ljudskih prava.

Patricija PETER

PROJEKT „MLADI ZA LJUDSKA PRAVA“

ŠTO ZNAMO O LJUDSKIM PRAVIMA?



Projekt „Mladi za ljudska prava“ provodi Udruga Zora s partnerima Školom animiranog filma (ŠAF) i našom školom te suradnicima - Gimnazija Josipa Slavenskog, Srednja škola Čakovec, Ekonomska i trgovačka škola, Tehnička škola i Gospodarska škola Čakovec. Čitav projekt podržava Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i trajat će do 28. kolovoza 2015.

Udruga Zora je nevladina i neprofitna organizacija koja radi na promicanju ljudskih prava, rodne ravnopravnosti i prava manjina kao i edukaciji te podizanju svijesti o problemima od općeg društvenog interesa, nasilju, zdravlju i cjeloživotnoj i ne-institucionalnoj edukaciji. Djeluje od 2003. godine.

Kao jedan od partnera, naša je škola uključila najviše učenika u projekt. To su učenici 3.d razreda: Nikola Janković, Veronika Kušek, Mateja Drk, Marina Mezga, Katarina Pergar i Ivana Vuk.

Cilj je projekta educirati učenike uključene u projekt o ljudskim pravima i aktivnom građanstvu, a nakon toga i o izradi animiranih filmova. Zajedno ćemo izraditi animirani film o važnosti zaštite ljudskih prava koji će prijaviti na razne festivale. Film će biti primjeren i zanimljiv mladima, a u sklopu građanskog odgoja moći će ga koristiti nastavno osoblje iz cijele Hrvatske.

Na prvoj radionici koja je bila održana 10. veljače naučili smo više o **ljudskim pravima** (svako ljudsko biće samim činom rođenja, bez obzira na svoj spol, porijeklo ili državljanstvo, stiče određena neotuđiva prava), **stereotipima** (pojednostavljene i vrlo često iskrivljene mentalne slike; javljaju se uz određenu spolnu grupu i podrazumijevaju čitav niz karakteristika, bilo fizičkih bilo psihičkih, koje tu grupu opisuju

i određuju), **predrasudama** (unaprijed donesen sud ili mišljenje o nečemu što se dovoljno ne poznaje niti se temeljito proučilo, odnosno prije iskustva) i **položaj pojedinaca/ki u društvu**.

Na drugoj radionici održanoj 20. veljače obradili smo sve vrste nasilja: **rodnu (ne)ravnopravnost** (načelo socijalne filozofije koje podrazumijeva jednakost muškaraca, žena i osoba drugačijih rodnih identiteta u društvenom i političkom životu), **rod i spol** (spol je skup anatomskih, fizioloških i psiholoških obilježja po kojima se među jedinkama iste vrste razlikuju muškarci i žene, dok je rod ono što vidimo izvana), **primjere diskriminacije muškaraca i žena u društvu** i prevenciju iste i **kako prepoznati nasilje u vezama i obitelji**. Treća radionica i ujedno i zadnja radionica s udrugom Zorom koja je bila 26. veljače učili smo o **aktivnom građanstvu** (aktivno građanstvo trebalo bi na različite načine i u svim okruženjima, od obitelji pa nadalje, poticati određene vrijednosti koje cijene i njeguju civilizirani i humani ljudi) **timskom radu** (timski rad možemo opisati kao zajednička akcija grupe ljudi u kojoj svaka osoba svoje osobne ciljeve podčinjava jedinstvu i efikasnom radu grupe), **strategiji izrade kampanja akcija**, također smo naučili **kako napraviti dobru prezentaciju i kreirati svoje govore** za

ravnatelja/icu, profesore/ice, svoje vršnjake te možda u bliže vrijeme možda čak to primijeniti na fakultetu ili čak na budućem poslu, te smo napravili i pripremu za kampanju „Mladi i ljudska prava“.

Nakon radionica, krenuli smo s izradom edukativnog animiranog filma na temu „Mladi i ljudska prava“. 4. ožujka u prostorima Centra za kulturu u Čakovcu gdje se nalazi ŠAF, upoznali smo se s voditeljicom ŠAF-a, razgovarali smo o idejama koje bi svi željeli razraditi i počeli raditi na tome. Smatram da smo taj prvi dan u CZK-u jako korisno utrošili. Iako se 7 sati čini puno, to u stvarnosti kada je nešto jako zanimljivo brzo i prolazi. 12. ožujka smo se opet našli na istom mjestu u popodnevnim satima i s mentorom počeli razradivati svoje ideje.

Dojam je učenika i mene same jako pozitivan, očekivanja su nam se ispunila i veselimo se nadolazećim radionicama u kojima ćemo raditi film. Još je sveukupno troje radionica, a ako sve prođe kako smo zamislili, film će do 31. ožujka biti prijavljen na prvo natjecanje.

Izvor: <http://issuu.com/udrugazora>

Marina MEZGA



VIJEĆE UČENIKA GRADITELJSKE ŠKOLE ČAKOVEC

Svi ste barem jedanput bili na satu kada je došao dežurni učenik i pročitao obavijest u kojoj je informirao predsjednika razreda da je pozvan na novi sastanak Vijeća učenika. No, jeste li se ikad zapitali što je zapravo Vijeće učenika, koji su njegovi ciljevi i čime se ono točno bavi?

Što je Vijeće učenika?

Vijeće učenika je predstavničko tijelo svih učenika škole. Ono se bavi problemima vezanima uz školu koji se tiču učenika, a pomaže i pri ostvarenju raznih učeničkih projekata. Dakle, bavi se svime što je povezano s učenicima, njihovim pravima, obvezama te svime onime što može unaprijediti ili poboljšati njihovo školovanje i obrazovanje. Sastanci Vijeća održavaju se jedanput mjesečno, a na njima su prisutni svi njegovi članovi.

Koji su članovi Vijeća učenika?

Članovi Vijeća učenika su sami učenici. U ovoj školskoj godini kao i u prethodnoj, obično su to predsjednici razreda.



Berta Korunek, predsjednica Vijeća učenika

Koliko razreda ima u školi, toliko ima i predstavnika u Vijeću učenika. Ove školske godine, u našoj školi ima 28 razrednih odjela, dakle 28 predstavnika. Osim učenika, na sjednicama su još prisutni i koordinator za Vijeće učenika profesor Dominik Hrženjak, profesorica Željka Korent Hozmec, a ponekad i pedagoginja te ravnateljica škole.

Predstavnici razrednih odjela, dakle, članovi Vijeća učenika, svake godine biraju među sobom i svog predsjednika te njegovog zamjenika koji je ujedno vrši i službu zapisnika. Ove godine predsjednica Vijeća učenika naše škole je Berta Korunek iz 3.c razreda. Njezina dužnost kao predsjednice je sazivanje i vođenje sjednica Vijeća učenika.

Koji su ciljevi Vijeća učenika?

Ciljevi Vijeća učenika su kao što je već spomenuto, unaprijediti i poboljšati obrazovanje učenika, razgovarati s njima te intervenirati ako se pojavi neki problem između samih učenika ili ako učenici imaju probleme s nastavom ili pojedinim profesorima.

Na sastancima Vijeća, učenike se također pokušava i informirati o aktualnim temama pa su se i ove godine na ovogodišnjem planu rada Vijeća našle teme poput predavanja o strategijama

i vještinama učenja, savjeti kako učenici mogu poboljšati pamćenje i koncentraciju, predavanje o štetnosti korištenja opojnih droga i zaštite od spolnih bolesti, organizacija dobrovoljnog darivanja krvi punoljetnih učenika ili prijedlozi za poboljšanje discipline u školi.

Čime se trenutno Vijeće učenika bavi?

Ono što Vijeće učenika sada radi u najvećoj mjeri je planiranje događanja te obilježavanje raznih praznika i manifestacija poput Božića, Valentinova, Fašnika, Dana škole i dr. u koja se zatim učenici uključuju. Naime, učenici predstavljaju svoje ideje kako bi se to moglo obilježiti i realizirati, a onda se uz pomoć nastavnika i mentora usmjeravaju da to izvedu na najbolji mogući način.

Patricija PETER

JEDINI STUDENT KONZERVACIJE - RESTAURACIJE TEKSTILA SVOJE GENERACIJE U ČITAVOJ HRVATSKOJ

ZAŠTO TEKSTIL?

Zamolili smo našeg bivšeg učenika, dizajnera unutrašnje arhitekture Petra Nevžalu koji je našu školu završio 2011. godine da nam kaže zbog čega se odlučio otići studirati, ni manje ni više, nego u Dubrovnik.

Eto, prvo mi je drago da se javlja netko iz Graditeljske škole jer sam još uvijek ponosan što sam je pohađao iako sam iz Varaždina putovao svaki dan. Trenutno sam student četvrte ili bolje rečeno prve godine diplomskog studija konzervacije - restauracije tekstila na Sveučilištu Dubrovnik. Upravo sam se vratio sa studentske razmjene iz Beča gdje sam proveo semestar na Sveučilištu primijenjene Umjetnosti (Universität für angewandte Kunst). Zadovoljan sam svojim izborom studija, a moja odluka potječe još iz srednjoškolskih dana.

Na Graditeljskoj sam školi završio školovanje za dizajn unutrašnje arhitekture te su

i predmeta Dizajn unikatnog namještaja bilo najbliže, izabrao sam tekstil iz više razloga. Jedan od razloga, koji je svima najsimpatičniji, jest da mi je majka krojačica, sestra završava industrijski dizajn na TTF-u, a otac profesionalni vozač koji igrom slučaja vozi tekstil. Drugi, važniji razlog, je da je ta specijalizacija jako rijetka što povećava mogućnost kasnijeg zaposlenja. Dovoljna je samo činjenica kako sam ja jedini student mojeg usmjerenja na mojoj godini u cijeloj Hrvatskoj.

Ako me pitate o budućnosti, posebice kada sve više mladih odlazi van, rekao bih da je moja želja raditi u svom



divno i ako me netko pita, rado bih to ponovio i izuzetno sam ponosan da moja keramička pločica s natpisom "Graditelj" krasi moju sobu. Da mogu ponoviti iskustvo srednje škole, potrudio bih se naučiti više i to je jedina stvar koju bih promijenio (za ostale promjene zaduženi su drugi).

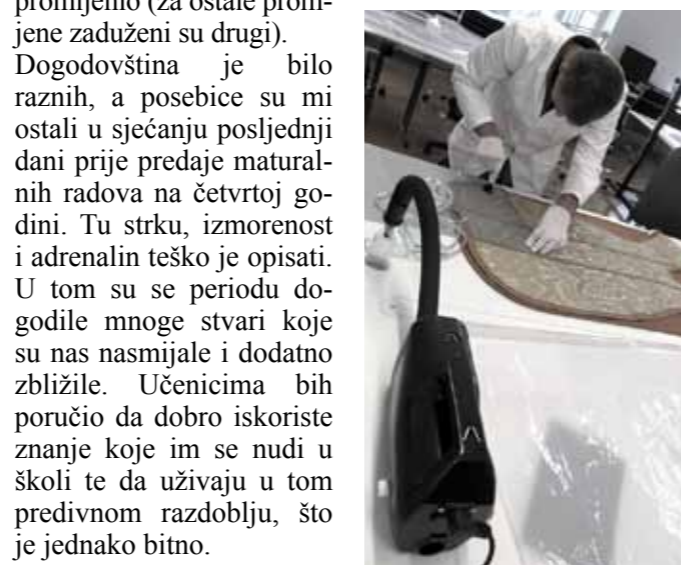
Ovim bih putem pozdravio sve profesore te posebice bivšu razrednicu Spomenku Čulinović i zahvalio se na vrijednom srednjoškolskom i životnom iskustvu koje su mi pružili.

Mia PEJIĆ



se moji interesi prostirali na različitim poljima od likovne umjetnosti, povijest umjetnosti, arhitekture... Sve sam to na neki način pronašao u restauraciji koja objedinjuje znanstveni dio, praktični dio i povijest umjetnosti. Na fak-su se nakon prvog semestra studenti trebaju opredijeliti za jedan od materijala (drvo, metal, papir, keramika i tekstil) za svoju specijalizaciju. Iako mi je drvo kao materija zbog srednjoškolske prakse

gradu Varaždinu, ako će mi se pružiti prilika jer on to zaslužuje svojim kulturnim bogatstvom kojim se ponosim. U suprotnom, ne bude li te prilike, neću dugo razmišljati o odlasku. U slobodno vrijeme sviram gitaru, igram odbojku koja je obilježila moje srednjoškolsko razdoblje te crtam i slikam jer me to opušta i udaljuje od računala, baš kao na satovima prof. Krešimira Hlebeka. U srednjoj mi je bilo pre-



POSJET GEO-CENTRU



U sklopu terenske nastave geodetski su tehničari 3.a razreda pod vodstvom prof. Tomislava Ivančevića i prof. Lovre Gradišera posjetili tvrtku Geo-Centar 19. veljače 2015. godine.

Geo-Centar d.o.o. je tvrtka osnovana 1991. godine čija je osnovna djelatnost zastupanje i prodaja geodetske opreme, preciznih GPS uređaja i geodetskog pribora.

U Geo-Centru su nas dočekali vlasnici i zaposlenici te tvrtke koji su nam prezentirali ručne uređaje za GIS. Verica Zalović, suvlasnica tvrtke, održala nam je kratku prezentaciju o

ručnim uređajima za GIS i objasnila njihovu svrhu, način na koji se koriste i primjenu u geodetskoj struci. Nakon prezentacije, djelatnik Vedran Šeparović demonstrirao nam je način rada GIS uređaja na terenu.

Prezentacija i način korištenja tog uređaja te njegove mogućnosti ostavile su nam upečatljiv dojam kao i ostala tehnologija koja se razvija, od koje valja izdvojiti novi GCX2 inovativni GNSS prijammnik za CROPOS kojeg nam je pokazala djelatnica Maja. Osim GPS uređaja u Geo-Centru smo uočili i razne druge uređaje i pomoćni geodetski pribor kao što su mjerne stanice, nivelire, stativite itd.

Najdojmljiviji nam je bio sustav za snimanje iz zraka – bespilotna letjelica Topcon Sirius Nir.

Nakon zanimljivog iskustva zahvalili smo se djelatnicima koji su nas rado primili, prezentirali uređaje i naučili nas nečem novom. Na kraju našeg posjeta Đuro Zalović, suvlasnik tvrtke, podijelio nam je kape s natpisom Topcon što nas je posebno razveselilo.

Petra Pintač Pisar, 3.a

MJERENJE HORIZONTALNIH PRAVACA U TROKUTU

Učenci 2.a razreda proveli su 17. veljače 2015. u sklopu terenskih vježbi iz Geodetske izmjere mjerenja horizontalnih pravaca u trokutu u blizini SRC „Mladost“.

Horizontalni su pravci mjereni u dva položaja instrumenta zbog provjere horizontalnog limba.

Na osnovu opažanih horizontalnih pravaca računati su horizontalni kutovi u trokutu.

Budući da su mjerenja bila opterećena sistematskim i slučajnim pogreškama, zbroj dobivenih kutova u trokutu nije bio jednak 180°. Nakon izmjere na terenu u učionici je bilo potrebno izračunati sredine očitavanja između 1. i 2. položaja instrumenta, dvostruke kolimacije pogreške i reducirane sredine te opažanim kutovima dodati odgovarajuće popravke.

Tajana Mesarić, 2.a
FOTO:Amanda Katava, 2.a



4. EUROPSKI DAN GEODETA I GEOINFORMACIJA

Europsko vijeće geodeta (The Council of European Geodetic Surveyors - CLGE) na svojoj Generalnoj skupštini održanoj 2011. godine u Opatiji donijelo je odluku o proglašenju 5. ožujka Danom europskih geodeta i geoinformacija. Taj je datum odabran zato što je 5. ožujka 1512. rođen Gerardus Mercator, tvorca kartografske projekcije koja se i danas koristi u pomorstvu.

Europsko vijeće geodeta svake godine izabere Europskog geodeta godine. Tako je prošle godine na Generalnoj skupštini CLGE-a u Reykjaviku na Islandu Geodetom godine proglašen njemački astronom, Friedrich Georg Wilhelm von Struve, koji je značajan po svome doprinosu u određivanju duljine luka meridijana (Struveov geodetski luk).

Ove godine Generalna skupština Europskog vijeća geodeta, a ujedno i svečana proslava 4. Dana europskih geodeta i geoinformacija, biti će održana 20. i 21. ožujka na Cipru u gradu Limassol, a za Geodeta godine biti će proglašen grčki matematičar i geodet Euklid, poznat po svome aksiomu o paralelama.

Već ove godine poznato je da će titulu geodeta 2016. godine ponijeti hrvatski matematičar, astronom, **geodet**, fizičar i filozof Ruđer Bošković. U geodeziji, 1741. godine, Ruđer Bošković je iznio ideju o geoidu kao obliku Zemlje. U tu je svrhu 1750. godine izveo mjerenje meridijanskog luka između Rima i Riminija zajedno s Christopherom Maireom i razvio mrežu trokuta s dvjema geodetskim osnovicama kod Rima i Riminija.

Što je geodezija?

Geodezija je tehnika i znanost koja se bavi izmjerom i prikazom Zemljine površine, određivanjem oblika Zemlje i njezina polja sile teže. Glavni predmet istraživanja u geodeziji su geodetska izmjera zemljišta i Zemlje.

Geodet je stručnjak za geodeziju s akademskom kvalifikacijom i tehničkim iskustvom, dok se pojam geometar koristio u vrijeme 19. stoljeća za osobu s položenim mjerničkim ispitom, koja je obavljala detaljnu izmjeru, neposredno kartiranje, iscertavanje i izradu karata i planova za potrebe austrijskog i mađarskog katastra.

Kako postati mjernik ili geodet?

Mjernikom se postaje završetkom odgovarajuće četverogodišnje srednje škole. U Hrvatskoj se to zvanje može steći u 7 strukovnih škola - Geodetskoj tehničkoj školi u Zagrebu, Graditeljsko-geodetskoj tehničkoj školi u Splitu, Građevinskoj tehničkoj školi u Rijeci, Srednjoj školi Matije Antuna Reljkovića



u Slavskom Brodu, Graditeljsko-geodetskoj školi u Osijeku, Tehničkoj školi u Puli i **Graditeljskoj školi u Čakovcu**. Nakon završene četverogodišnje škole učenici stječu srednju stručnu spremu sa zvanjem geodetski tehničar. Trenutno se u Zagrebu i Slavskom Brodu radi po novom eksperimentalnom programu koji se namjerava uvesti i u ostale škole, a kojim se stječe naziv tehničar geodezije i geoinformatike.

Po završenoj srednjoj školi učenici mogu nastaviti školovanje na Geodetskom fakultetu u Zagrebu ili na nekom od srodnih fakulteta kao što su Građevinski fakultet u Zagrebu, Rudarsko-geološki-naftni fakultet u Zagrebu ili Geotehnički fakultet u Varaždinu.

Osim mogućnosti daljnjeg školovanja, geodetski tehničari mogu se zaposliti u Državnoj geodetskoj upravi, raznim katastarskim i zemljišnoknjižnim uredima, ali i u privatnim uredima geodeta. U Graditeljskoj školi Čakovec trenutno su upisane tri generacije geodetskih tehničara što ukupno čini 44 učenika.

Pogled u budućnost

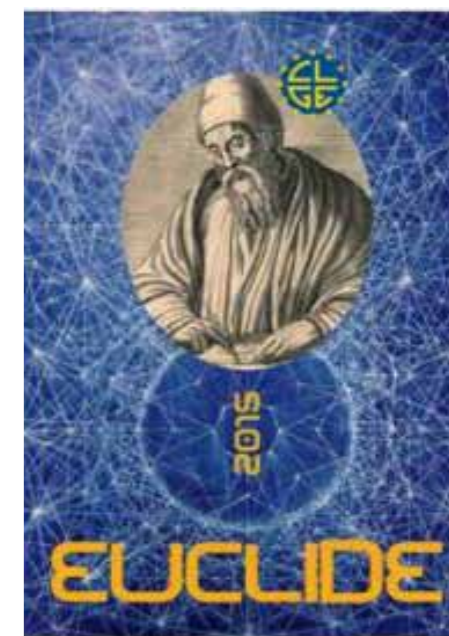
Unatoč gospodarskoj krizi i recesiji koja traje od 2008. godine i koja je ostavila duboke ožiljke u sektoru građevinarstva, a samim time i u geodeziji, budućnost je svjetla.

Izvori: www.dgu.hr (Državna geodetska uprava) - www.hkoig.hr (Hrvatska komora ovlaštenih inženjera geodezije) - www.clge.eu (The Council of European Geodetic Surveyors) - www.mpgipu.hr (Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja)

1. srpnja 2013. godine Republika Hrvatska je postala 28. punopravna članica Europske unije. Time se obvezala uskladiti svoje zakone s pravnim stečevinama Unije.

Jedan od glavnih uvjeta za ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju bio je i uređenje infrastrukture prostornih podataka s fokusom na katastarske podatke. Europska unija je izradila infrastrukturu nazvanu INSPIRE. Stoga katastarski podaci Republike Hrvatske zahtijevaju prilagodbu prema INSPIRE specifikacijama. Kako se dobar dio trenutnih podataka i planova kojima raspolažu katastarski uredi temelje na katastarskim izmjerama još iz doba Austro-Ugarske monarhije, nužne su nove izmjere kako bi se uskladilo stanje u katastru s postojećim stvarnim stanjem i zemljišnim knjigama. Takvi nesređeni podaci u katastru i imovinsko-pravni odnosi glavna su prepreka razvoju učinkovitog tržišta nekretnina i stranih ulaganja.

Stoga je Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja donijelo Strateški plan za razdoblje 2015. – 2017., koji ima za cilj sustavnu obnovu katastra i zemljišnih knjiga kroz nove katastarske izmjere i tehničke reambulacije, uspostaviti cjelovitu digitalnu Državnu službenu kartografiju. Time bi se trebala povećati



Euklid (grč. Εὐκλείδης, 330. pr. Kr. - 275. pr. Kr.) izabran je od Vijeće Europskih geodeta (CLGE) za Europskog geodetu godine 2015.

ažurnost prostornih podataka te izraditi integrirani sustav zemljišne administracije.

Tekst priredio: Lovro Gradišer, dipl. ing. geod.

Povjerenje

U dalekoj zemlji iza planina, na litici od snijega, u selu živio je jedan mladi patuljak koji se zvao Rijam. Rijam je bio nižeg rasta i slabašan u odnosu na ostale patuljke. Život mu je bio težak i dosadan sve do jednog dana.

Rijam se probudio kao i obično i krenuo u šetnju do ruba litice. Došavši do litice Rijam sretne Gimlija i on ga zaustavi i kaže mu: „Ti si nitko i ništa i nitko te ne voli, pomozmi sam sebi i skoči sa litice.“ Rijam u tuzi skoči sa litice jer je shvatio da je Gimli u pravu. Nakon dugog pada Rijam se probudi na livadi punoj cvijeća podno planine. U čudu ustane i pogleda oko sebe i vidi jednog starog čovjeka kako sjedi na klupici u hladu ispod drveta na rubu livade. Kada mu je Rijam prišao starac mu kaže: „Znam tko si i kako si dospio ovamo. Ako želiš, ja ti mogu pomoći vratiti se, a zauzvrat tražim jednu malu uslugu.“ „U redu, a što bi bila ta mala usluga?“ pita Rijam gledajući starca. „Da mi vratiš izgubljeno kamenje.“ U čudu Rijam pogleda starca: „Kamenje? U redu, ali kamo trebam krenuti?“ „Na zapad prema planini i na istok u Staru šumu.“ Rijam pozdravi starca i krene na zapad prema planini. Proveo je nekoliko dana tražeći kamen. Nakon tri dana lutanja nađe kamen na vrhu planine. Rijam u čudu zijeveći vidjevši kamen: „To nije običan kamen.“ Kamen koji je on našao bio je kraljevsko plave boje i bio je ležao na velikom trijemu. Vrativši se Rijam vidi da starca nema. Zbunjen, Rijam krene na istok u Staru šumu. Pred ulazom u šumu Rijam vidi da je šuma mračna, a da su krošnje drveća toliko guste i visoke da sunce jedva prodi kroz njih. Pomalo u strahu Rijam krene naprijed. Došavši u šumu lutao je dugo vremena dok nije došao do zrake svjetla koja se probila kroz guste krošnje. Zraka je obasjavala još jedan trijem na kojem je ležao kamen smaragdno zelene boje. Rijam se vrati do livade i vidi starca koji mu se obrati ostrim glasom: „Daj mi kamenje.“ Rijam se uplašio i čak je pomislio da li je pametno dati starcu kamenje jer se od dragog starca odjedanput ponio kao pohlepni starac kojem su oči bujale vidjevši kamenje. Rijam se sjeti obećanja i da starcu kamenje. Čim je starac primio kamenje u ruke, bukne jarko svjetlo koje zaslijepi Rijama na sekundu. Starac nestane i pojavi se mlad, vrlo visok i snažan čovjek, čudno odjeven. Čovjek se grohotno i prodorno nasmije i prigovori dubokim glasom: „Hvala ti na pomoći Rijame da pokorim cijeli svijet! Dobro zapamti ime Alukard... I kao što je obećano vraćam te doma kojeg uskoro neće biti!“ Rijam se sav zaprepastio i prije nego što je mogao išta reći već se našao pred kućom. Odjedanput začuje neki glas: „Sine, nisi kriv, nemoj tugovati. Alukard je opet slobodan, ali ti si jedini sposoban da ga zaustaviš. Idi u špilju na sjevernoj strani sela, tamo ćeš naći mač s kojim ćeš ga pobijediti.“ Rijam pronade mač i vrati se u selo gdje nađe Alukarda koji je stajao nasred sela okrenut prema litici. Rijam u brzini, trčeći skoči prema Alukardu i probode mu srce. Nastane bljesak i Alukard nestane u vjetru. Rijam sav sretan i ponosan vidje kako su se svi ostali patuljci okupili oko njega i ispričali mu se za sve što su rekli.

Rijam je do kraja svog života živio sretno i nikad više nije bio tužan.

Alen Nikolaus, 1.D

Rezultati natjecanja – Graditeljstvo i geodezija, obrada drva, ostale usluge, strojarstvo, računalstvo i grafika, likovna umjetnost i dizajn

Tijekom siječnja i početkom veljače na Graditeljskoj školi Čakovec održana su školska natjecanja iz područja graditeljstva i geodezije, obrade drva, ostalih usluga, strojarstva, računalstva i grafike te likovne umjetnosti i dizajna.

Iz područja graditeljstva i geodezije, učenici su se natjecali u 6 različitih disciplina natjecanja – nosive konstrukcije – građevna mehanika, arhitektonske konstrukcije, zidar, tesar, keramičar oblogač i monter suhe gradnje.

U kategoriji nosivih konstrukcija – građevna mehanika natjecalo se sedmero učenika, a prvo mjesto i plasman na državno natjecanje, koje će se za područje graditeljstva i geodezije održati u Puli od 23. – 25. travnja 2015., osvojio je učenik 4.a razreda **Jalušić Antonio** s ostvarenih 31 bod pod mentorstvom Plavljančić Đurđe, dipl. ing.

U disciplini arhitektonske konstrukcije natjecalo se četvero učenika od kojih je **Cimerman Matija**, učenik 4.a pod mentorstvom Kalšan Darinke, dipl. ing., osvojio prvo mjesto s ostvarenih 84 boda i time ostvario plasman na državno natjecanje.

Među zidarima u konkurenciji od četiri učenika, najbolji rezultat i 63 boda ostvario je **Horvat Gordana** iz 3.e razreda pod mentorstvom Horvat Dragutina, str. učitelja, čime je ostvario plasman na državno natjecanje.

Najbolji u natjecateljskoj disciplini tesar jest **Fotak Mario**, učenik 3.e razreda pod mentorstvom Ciglar Ivana, dipl. ing., koji je s 28 ostvarenih bodova osigurao prvo mjesto i plasirao se na državno natjecanje. U disciplini natjecanja Keramičar oblogač najbolji rezultat imao je **Jurak Mario** iz 3.f razreda. Pod mentorstvom Horvat Nenada, stručnog učitelja, ostvario je 96 bodova i plasirao se na državno natjecanje. U konkurenciji od šestoro učenika u disciplini Monter suhe gradnje, najbolji se pokazao učenik 3.e razreda, **Vinko Nikola** pod mentorstvom Liljane Tepavac-Kocijan, dipl. ing., koji se sa 98 bodova plasirao na državno natjecanje.

Iz područja obrade drva učenici su se natjecali u jednoj disciplini – stolar. Najuspješniji bio je učenik 3.g razreda **Juras Antonio** koji je sa ostvarenih 96 bodova pod mentorstvom Varge Mirka, str. učitelja, izborio državno natjecanje.

Hajdinjak Dario, učenik 3.g razreda, pod mentorstvom Miljančić Bojana, ak. slikara, sa ostvarenih 92 boda izborio je plasman na državno natjecanje u disciplini soboslikar ličilac.

Školsko natjecanje instalatera grijanja i kli-

matizacije najsretnije je bilo za **Kovač Damjana** iz 3.h razreda, koji je pod mentorstvom Protega Nikice, dipl. ing., ostvario 96 bodova i plasirao se na državno natjecanje.

Iz područja računalstva i grafike, učenici su se natjecali u dvije discipline – informatika (Infokup) i grafika i av tehnologije (multimedija i grafički dizajn).

U disciplini Informatika na županijsko natjecanje plasirali su se Škvorc Nino i Toromanović Tena iz 3.d razreda, koji su ostvarili drugo mjesto na županijskom natjecanju, dok su Bajrektarević Kristijan (3.d) i Dora Veronika Smolić (2.d) ostvarili treće mjesto na županijskom natjecanju. Isti broj bodova imao je i naš tim u sastavu Juretić Mario i Štefan Nikolina, učenici 3.d razreda.

Na državno natjecanje iz Multimedije, koje će se održati u Zagrebu 23. i 24. travnja 2015., plasirali su se **Škvorc Nino** i **Fileš Vito** iz 3.d razreda pod mentorstvom Bedi Krunoslava, dipl. inf.

Na školskom natjecanju iz AutoCAD-a, održanog 3. veljače 2015., najbolji rezultat ostvarili su **Jalušić Antonio** i **Bručić Lucija**, učenici 4.a razreda pod mentorstvom Vlaste Abramić, dipl. inf., te tako izborili državno natjecanje koje se održalo u Karlovcu 11. ožujka 2015. Antonio Jalušić je osvojio 3.mjesto i plasirao se na međudržavno natjecanje.

Iz područja Likovne umjetnosti i dizajna, natjecanje- izložba je provedeno je od 2. veljače do 15.ožujka 2015. Tročlano školsko povjerenstvo (Miljančić-Štokić-Janković) odabralo je tri najbolja rada, koliko Graditeljska škola Čakovec može prema prepozicijama 3A poslati direktno na državno natjecanje koje će se održati u Vukovaru od 27. – 29. travnja 2015.

Prvo mjesto pripalo je radu „Trostranost“ učenice 3.c razreda, **Žanin Mavrin**, pod mentorstvom Šestan Suzane, dipl. diz. Drugo mjesto osvojio je rad „Speculum“ učenice 3.c razreda, **Delladio Barbare**, mentorica Šestan Suzana, dipl. diz. Rad učenice 4.b razreda, **Žganec Mihaele**, „Beskonačnost“ osvojilo je treće mjesto, mentorica Dujam Darija, mag. umj.

Svim učenicima i njihovim mentorima čestitke na ostvarenim rezultatima i puno sreće na državnim natjecanjima. Priredio: Lovro Gradišer, dipl. ing. geod.

Područje/Predmet	Prezime i ime učenika	Raz.	Prezime i ime mentora
Nosive konstrukcije	Jalušić Antonio	4.a	Plavljančić Đurđa, dipl. ing.
Arhitektonske konstrukcije	Cimerman Matija	4.a	Kalšan Darinka, dipl. ing.
Zidar	Horvat Gordana	3.e	Horvat Dragutin, str. učitelj
Tesar	Fotak Mario	3.e	Ciglar Ivan, dipl. ing.
Keramičar oblogač	Jurak Mario	3.f	Horvat Nenad, str. učitelj
Monter suhe gradnje	Vinko Nikola	3.e	Tepavac-Kocijan Liljana, dipl. ing.
Stolar	Juras Antonio	3.g	Varga Mirko, str. učitelj
Soboslikar ličilac	Hajdinjak Dario	3.g	Miljančić Bojan, ak. slikar
Instalater grijanja i klimatizacije	Kovač Damjan	3.h	Protega Nikica, dipl. ing.
Multimedija	Škvorc Nino i Fileš Vito	3.d	Bedi Krunoslav, dipl. inf.
AutoCad	Jalušić Antonio	4.a	Abramić Vlasta, dipl. inf.
AutoCad	Bručić Lucija	4.a	Abramić Vlasta, dipl. inf.
Likovna umjetnost i dizajn	Mavrin Žanina	3.c	Šestan Suzana, dipl. diz.
Likovna umjetnost i dizajn	Delladio Barbara	3.c	Šestan Suzana, dipl. diz.
Likovna umjetnost i dizajn	Žganec Mihaela	4.b	Dujam Darija, mag. umj.

Tablica s učenicima plasiranim na državna natjecanja.

IDEMO I NA MEĐUDRŽAVNO NATJECANJE



Po drugi puta u našoj školi održalo se natjecanje crtanja prema zadanom predlošku u programu AutoCAD. U natjecanje je do sad uključeno desetak strukovnih – tehničkih škola iz cijele Hrvatske u kojima u okviru strukovnih sadržaja učenici usvajaju vještinu i spretnost crtanja u navedenom programu.

Školsko natjecanje održano je 03.02.2015, prema unaprijed dogovorenim smjernicama, vremenu rada i kriterijima prema kojima je povjerenstvo odabiralo najuspješnije uratke.

Na školskoj razini natjecanja u našoj školi sudjelovalo je 14 učenika/učenika graditeljskih smjerova, a u povjerenstvu su bili nastavnici struke, računalstva i informatike (Lovro Gradišer, Damir Srnc i Suzana Šestan).

Svim natjecateljima je mentor kao i organizator školskog natjecanja bila profesorica računalstva i informatike Vlasta Abramić.

Na državno natjecanje u Karlovac plasirali su se **Jalušić Antonio 4.a** i **Bručić Lucija, 4.a.**

11.03.2015. u Karlovcu je održano međuškolsko natjecanje graditeljskih i geodetskih škola Hrvatske u crtanju u CAD programima. Natjecalo se ukupno deset škola iz Hrvatske s dvadeset učenika, koji su na školskim natjecanjima osvojili prvo i drugo mjesto.

Na međudržavno natjecanje koje će se održati 21.05.2015. u Novom Mestu plasirali su se:

1. mjesto – Frane Vučenić, Tehnička škola Šibenik
2. mjesto – Matea Akrap, Graditejsko-geodetska tehnička škola Split
3. mjesto – **Antonio Jalušić**, Graditeljska škola Čakovec

Antonia HAJDINJAK

CRTALA: Anja Slovenc, 4.b



SMJER DIZAJNER UNUTRAŠNJE ARHITEKTURE JE SAVRŠEN SPOJ NAOBRAZBE O UMJETNOSTI, ARHITEKTURI I DIZAJNU

S "BALKANSKE STRANE"

Marta Matušin jedna je od naših izuzetnih učenica koje će se s radošću i uvažavanjem sjećati i profesori i razredni kolektiv. Završila je smjer Dizajner unutrašnje arhitekture u generaciji maturanata 2013/14., nakon čega je položila ispite za prijem na u FH Joanneum u Grazu. Radi se o jednom od vodećih sveučilišta primijenjenih znanosti u Austriji, čiji je rad usmjeren na razvijanje inovativnih rješenja u primijenjenim istraživačkim projektima, stvaranju poveznice sa srodnim disciplinama i svijetom rada. Marta studira industrijski dizajn. Budući da nastojimo pratiti životne putove naših učenika i istaknuti pozitivne primjere da ohrabrimo one koji se sad bore, posustaju, sumnjaju u sebe i sve oko sebe, nalaze novu snagu, smisao i vjeru, razgovarali smo s njom da nam svojom životnom pričom bude poticaj.



Kako sad, s odmakom od skoro godinu dana, gledaš na srednjoškolski period?

Prošlo je već 10 mjeseci otkako sam završila srednju školu. Ne zvuči mi kao neki dugi ili davni period. Rado se sjetim tih dana, bilo mi je lijepo, ja sam uvijek imala lijepo mišljenje o školi i voljela sam je. U usporedbi sa sada proteklih 5 mjeseci, odnosno prvim semestrom, srednja škola mi je bila teorijska podloga, a fakultet praksa. Vjerujem da bez toga što sam naučila u Graditeljskoj školi i koliko sam se tamo trudila, ne bih uspjela upisati sadašnji faks. Kroz srednju sam probudila svoj osjećaj za dizajn, estetiku i tehniku općenito. Da nisam ponovo počela crtati u srednjoj, sigurna sam da bih svoju vještinu potpuno zanemarila i zaboravila. Stvarno, preporučila bih Graditeljsku školu, odnosno smjer dizajnera unutrašnje arhitekture svakome tko se misli baviti nekom granom dizajna i u tom smjeru nastaviti studij. Savršen spoj naobrazbe o umjetnosti, arhi-

tekturi i dizajnu. No, naravno nije stvar u tome da se sjedi na nastavi samo zato jer se mora: na nastavi sudjelujete, razvijajte se, obrazujete se, ali i odrastate. Shvatite to na vrijeme, nema svrhe stalno se buniti ili žaliti kako nešto ne valja, a niste to pokušali promijeniti počevši od sebe.

Čega se sjećaš s radošću, a čega s tjeskobom? Naravno, s radošću ću se uvijek sjećati dobrih odnosa s profesorima, odličnih ocjena, svog truda i zalaganja. To me čini sretnom i dan-danas, drago mi je da mogu uzdignuti glavu i sa samopouzdanjem reći da sam lijepo prošla kroz to razdoblje, ostavila sam dobar utisak na ljude oko sebe i to mi je bitno - ostati u pozitivnom sjećanju. S tjeskobom ne gledam ni na što, takve stvari sam odmah zaboravila kad su se dogodile. Ponekad nisam bila shvaćena, ali to je uredu, svatko ima pravo na svoje mišljenje, a mene su nečija mišljenja gurala dalje.

Jesi li imala problema s prilagodbom? Tko su tvoji kolege?

Zanimljivo, nisam imala problema s prilagodbom uopće. Strepnja od "prilagodbe" me malo hvatala još prije preseljenja ovdje u Austriju, ali tuga se ostavlja doma pod ključem, a izlazi se s osmijehom. Kolege s faksa su mi, jednom riječju, odlični! Veliki kontrast naspram srednje škole, gdje su bile gotovo sve djevojke, a sad smo nas 3 djevojke u grupi s 14 mladića. Miješani smo, većina ih je Nijemaca i Austrijanaca, jedan Poljak, Slovenac i ja Hrvatica. Jako se dobro slažemo, izlazimo, družimo se, razgovaramo. Sretna sam što sam konačno u sredini koja me razumije, koja ima iste interese kao i ja. Osjećam se prihvaćeno i shvaćeno, dok doma to često puta nisam bila. Divan je to narod, ljubazan i pristupačan. Roditelji su me oduvijek odgajali i učili prema njihovom mentalitetu i zato se sada tako razumijemo. Naravno, vidim nekad svoje postupke i razmišljanje s "balkanske strane" i vidim da se mnogo toga može i treba popraviti. Generacijama i generacijama kasnimo za stabilnom i zreloom kulturom.

Kakvi su ti profesori?

Profesori su veoma profesionalni i korektni, potpuno objektivni i nepristrani. Do sad nisam upoznala ni jednog/nj jednu koji ne bi došli s osmijehom i maksimalnom ljubaznošću na sat. To me najviše začudilo, ovdje nitko ne izigrava neku ličnost, strogoću i ozbiljnost. Niti ne moraju, jer se studenti uvijek ponašaju kulturno i pristojno. Osjeća se toplina i smirenost u zraku. Kod nas se profesori bore za svoje poštovanje jer si studenti i učenici dopuste više nego smiju. To je sve u odgoju, različiti smo rang kulture, nažalost.

Imaš neku poruku za učenike... profesore?

Poručila bih profesorima da budu ustrajni, da ulože trud u svoj posao jer rade bitnu stvar, odgajaju mlade ljude na koje je najbitnije

prenijeti pravo znanje i ponašanje. Svi smo odraz svoje okoline, pa i s tim saznanjem trebamo živjeti. Dragi učenici, potaknite se dobrom voljom i pronadite je makar duboko u sebi jer se u krajnjoj liniji trudite za sebe. Mnoge informacije koje vam se sada čine banalnim itekako su bitne. Trenirajte mozak i svoje sposobnosti dok ste još kao spužve, kako bi rekla moja draga razrednica. Srednja škola je teško razdoblje, i u smislu obrazovanja i odrastanja, ali pokušajte to zajedno ukomponirati i evo vam formule za sretno razdoblje, razdoblje zadovoljstva, samopouzdanja, snage i sigurnosti u bolje sutra.

Što te se najviše dojmilo u novoj sredini?

Jesi li ostvarila svoj san? Kad si bila zaista svjesna što želiš u životu?

Graz je predivan, UNESCO-v zaštićeni grad dizajna, čist, uredan s velikim ulicama iz kojih svijetle različiti dućani... jednostavno - raj za djevojku poput mene. Živim u ulici do Kunsthaus, najpoznatijeg muzeja u centru Graza. Doista, već živim svoj san. Neizmjereno sam sretna i zahvalna roditeljima koji me neprestano potiču i financiraju jer bez njih ovo ne bih dosegla. Odrasla sam u takvoj obitelji gdje se dizajn i kultura jako cijene i odražavaju se na svakom našem odabiru, tako da sam na tom željenom životnom putu već od malih nogu. Još uvijek ne znam za koju točno granu dizajna ću se specijalizirati i gdje ću za dvije godine odraditi praksu, ali vjerujem da ću, kad za to vrijeme dođe, znati odabrati ono najbolje za sebe i da ću to raditi sa strašću. Interijere sam oduvijek voljela i uvijek će biti moja prva ljubav u svijetu dizajna. Voljela bih s njima i nastaviti. Novostečeno znanje i zvanje otvara mi lijepe perspektive za to..

Mateja DRK

Odgovor amoralistu: moralna istina postoji

Amoralizam je stav koji smatra da pri našim postupcima ne trebamo zauzimati moralne kriterije. Amoralisti su osobe koje smatraju da moral nije bitan po pitanju osobnih postupaka. Smatraju da mogu raditi bilo što ako pritom sebi čine zadovoljstvo, za druge ih nije briga.

Čini se da u današnje vrijeme ima sve više amoralnih ljudi. Novac je zauzeo prvo mjesto oko kojeg se vrti ljudski smisao života. Amoralni ljudi učinili bi sve samo kako bi sebi priuštili neko dobro, najčešće u materijalnom smislu. Kada bi se amoralistu postavilo pitanje oko njegovih postupaka, gdje mu je moral i suosjećajnost, vjerojatno ne bi mogao dati neki zadovoljavajući odgovor, kao da se svijet vrti samo oko njega i ničeg drugog. Nema potrebe podijeliti sreću sa drugima, nego sve želi samo za sebe. Moglo bi se reći da su takve osobe prilično prazne i nemaju osjećaj solidarnosti.

Ima svakakvih ljudi svuda oko nas. Znam da ima loših, a znam da ima i dobrih, iako svi mi imamo mane i vrline. Ali kad je u pitanju amoralist vjerujem da bih od njega bez riječi okrenula glavu i ne bih htjela baš nikakvog posla s njim. Čovjek je svjesna osoba i ima sposobnost prepoznati što je dobro, a što loše. Smatram da je moral prirodnim putem usađen u čovjeka već od samog rođenja. Osjećaj za moral može poremetiti samo vanjski utjecaj, kao što su mediji i ostala propaganda koja zatupljuje ljudski mozak, ili druga osoba koja je sama amoralna. Ako do toga i dođe, takva osoba vjerojatno ima problem sa srećom ili joj fali ljubavi. Moral je u svima nama, samo ga treba pronaći negdje u sebi gdje je sakriven. Moral nije samo stav da je netko dobar, već može pružiti i istinski uvid u život i sreću.

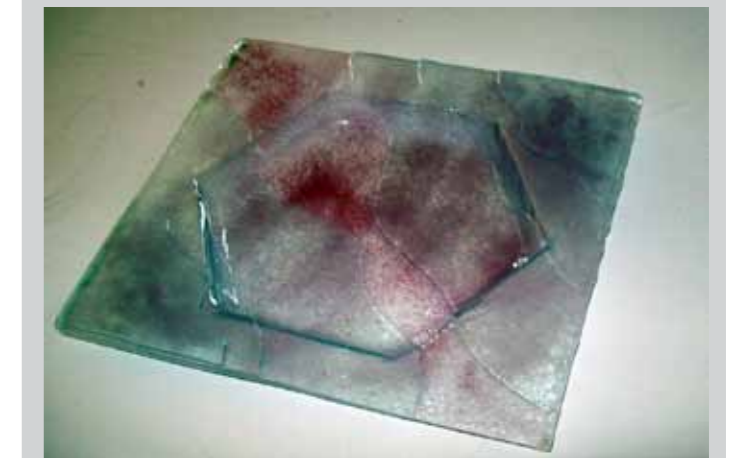
Lucija Glavina 4.c



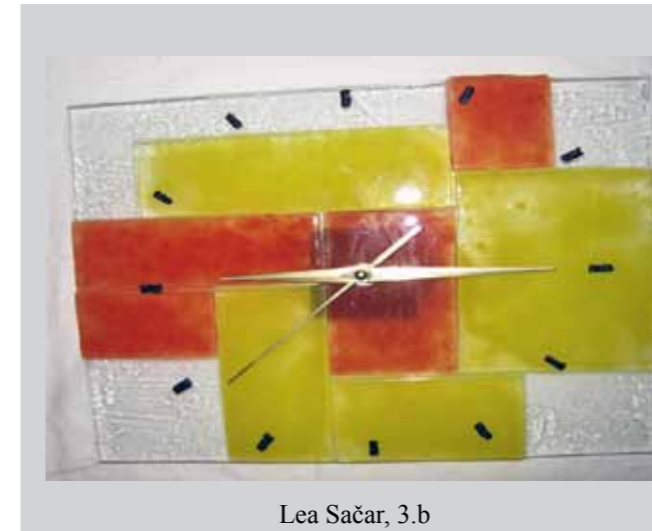
Barbara Gorski, 2.b



Gabriela Radek, 2.c



Jelena Vincetić, 2.c



Lea Sačar, 3.b



Viktorija Zlatar, 2.c

MAŠKORI



Kao i svake godine, naša je škola prigodnim programom obilježila dan Fašnika. Učenice 1.c i 2.c razreda ispričale su nam o povijesti fašnika. Članice engleske grupe koju vodi profesorica Dušanka Kocijan pročitale su nam što su o ljubavi rekly slavne ličnosti. Valentina Čurin iz 4.a i Jelena Gunc iz 3.c razreda, uz pomoć našeg bivšeg učenika Ivana Kralja izvele su nekoliko prigodnih ljubavnih pjesama. Toga dana dijelile su se i ljubavne poruke koje su učenici jedni drugima kroz tjedan ubacivali u „ljubavnu kutiju“ postavljenu u holu škole. Ne smijemo zaboraviti spomenuti ni one koji su se pobrinuli da škola toga dana zablista u „valentinovskom ruhu“. Naime, učenice 3.c razreda, uz sugestije profesora Krešimira Hlebca, predvorje su škole ukrasile srcima i ljubavnim porukama. Svojim kreativnim kostimima, maskirani učenici jutarnje i popodneve smjene, ali i profesori koji su se uživali u svoje maskirane likove privukli su mnogo gledatelja. Tako je Charlie Chaplin pridobio žiri u jutarnjoj smjeni, dok su u popodnevnoj smjeni najbolji bili „crkveni ljudi“. Žiri koji se sastojao od učenika podijelio im je prigodne nagrade - čokolade i keramičke radove naših učenika.



Recept za krafne (kroflinje)

U zdjelu ulijemo 1 dcl (mlakog) mlijeka u koje dodamo 1 kocku svježeg kvasca, 1 žlicu šećera, 3 žlice brašna i sve to ostavimo da odstoji 15 minuta.

Tijesto:
3 cijela jaja
2 žumanjka (razmutiti viljuškom)
2 l mlijeka
(cca) 1 kg brašna (za dizana tijesta) – prosijati malo soli (naribana) limunova korica
1/2 limunovog soka
1 dcl ulja

Sve dobro zamijesiti i ostaviti da se tijesto diže jedan sat. Zatim gotovo tijesto razvaljamo te od njega okruglim kalupom oblikujemo 'loptice' od tijesta koje stavljamo jednu po jednu u vruće ulje. Kad se ispeku s jedne i druge strane, posipamo ih šećerom u prahu te ih po želji napunimo marmeladom (pekmezom) ili nečim drugim . . .



Još jedan Fašnik. Mislim da ovaj običaj nije nastao bezveze, već da se ljudima da prilika da se barem na jedan dan maskiraju i budu što god požele i izbace energiju van i zabave se. Ljudi sve više odbacuju stare običaje pa čak im više nije volja ni da se maskiraju, da ne bi ispali smiješni i time se još više osramotili. Zapravo bi nama svima bilo ljepše da učinimo taj dan posebnijim na nešto drugačiji način i da se veselimo svi zajedno. Ipak se takvo nešto ne događa često, a taj običaj i postoji radi nas kako bi zaboravili barem na tren sve brige i ono što jesmo te se maskirani osjećali bolje.

Evo što je moja baka, Lucija Krnjak u svojoj knjizi „Moja baština“, 2009. napisala o fašniku:

Fašnik iliti 'Fašnjek' ne pada svake godine na isti dan, ali je uvijek utorkom, dan prije Čiste srijede. Nekad se već od Božića pripremalo za taj pučki praznik i njegove običaje.

U narodu se znalo govoriti: „Svatko nešto u sebi krije, a Fašnjek je dan kada to može otkriti, ali mora obraz pokriti.“ Na taj dan nije bilo zamjerki niti ogovaranja među ljudima već je svatko bio što je želio i još je za to mogao dobiti pohvale. U narodu se govorilo da je taj dan Bog dao čovjeku da svu zlu silu izbaci iz sebe i tako se pripremi za pokoru, odnosno čišćenje duše i tijela u nadolazećoj korizmi.

Taj se dan posebice dobro kuhalo i jelo. Tako je ujutro za doručak bila hladnetina, a zatim bi se zaklao kokot čijom krvlju bi se poškopila vrata kokošnjaka kako bi se perad zaštitila od kuge. Istom krvlju bi se škropila stajska vrata protiv bolesti životinja te ulazna vrata u dvorište da se zaustavi svaka zla sila ili pak zarazna bolest.

Na Fašnjek žene ne bi prele kako vjetar ne bi odnio ili raskrio krovove, nisu ni šivale kako se ne bi sprječila plodnost kokošiju . . .

Za objed se pripremala kisela juha sa suhom svinjskom glavom i pekli su se krafline – krafne, koje su imale više naziva. Neke od njih su: spuhi, fonjki, lopte, pufkači. Pekli bi se i sitni kolači listanci, puter krafline i tanke krpe – trešće. U te dane takvi kolači bili su obavezni jer su se nudili maškoricima, koji su dolazili nakon ručka. Pojedine grupe odijevale bi se u maškare, druge u kugače. Maškare bi napunile sijenom ili slamom staro odijelo, prekrili obraz, uzeli batinu i rastjerivali djecu, ali i starije. Kugači su bili odjeveni u svatove, kraljeve ili ostalu visoku gospodu, vozili bi se kočijama, hodali po kućama te plesali do mrkne noći. Večera je također bila posebna i svečana, na kojoj su se okupili prijatelji, rodbina,



susjedi, ali svi maskirani. Kuhao se kokot čija je krv imala toliko važnu funkciju, a uz njega i svinjetina – lokoti. Uz to bi se dodao hren. Tada bi se poslužila pečena guska ili raca z mlincima, kiselo zelje sa suhim mesom, gibanice sa zeljem, makom ili s repom. Večeralo se kasno, oko deset sati i trajala do pola noći.

U pola noći gazda kuće bi blagoslovio stol i jelo koje bi ostalo i molio se Očenaš. Nakon molitve se ništa nije smjelo jesti. Zvona bi zazvonila usred noći i navjestila da započinje post.

Tako su maškare nekad značile da čovjek takvim postupkom (oblačenja) mora iz sebe odagnati zle sile kako bi se dalje moglo normalno živjeti.

Ujutro na Fašnik već bi išla opremljena kuma i nosila dijete na krst. Jedan bi maškorko glumio dječji plač, drugi nosio svijetlo dok su ostali bili pratnja. Oko deset sati bi se skupili svatovi za vjenčanje. Bilo je i puno pojedinačnih maškora koji su štapovima natjerivali djecu. Popodne su grupe obilazile selo te plesale uz glazbu. Kočije u kojima su se vozili bile su veselo i svatovski okićene. Dok su se jedni oblačili u Cigane, drugi su bili različite životinje: klafre, štrke, medvede, konje, krave a neki su bili odjeveni poput simbola smrti. Čak su se krzneni kaputi naopako oblačili, važnu ulogu su imale i plahte, deke, vreće, krep papir, dok se na obraz stavljala gaza ili neka druga prozirna tkanina. Pjevalo bi se, plesalo, ludovalo sve do pola noći. Nakon dvanaeste ure sve bi prestalo i utihnulo. Svaki je čovjek skidajući masku ulazio u stvaran život. Tada se govorilo da je lako biti sakriven pod maskom, ali da je teško ako je moramo cijeloga života nositi!

Mada se na ljudskom licu vidi svaka maska, mi redovito težimo da se sakrijemo pod nečijom tuđom.

Pripremila: Maja MLAKAR

Karneval (lat. caro: meso + levare: dignuti; u značenju „zbogom mesu“) je svečano razdoblje prije korizme. U Hrvatskoj se uz karneval spominju i nazivi mesopust, poklade ili fašnik (od njem. Fastnacht što znači „noć posta“), koji su više vezani uz određene regije, mjesta, njihove običaje, a često se u prurušavanju moraju poštivati pravila i ritual, njihov početak i kraj. Osim tih naziva u uporabi su i krmjeval, krmoval, pokladi, pust, fašnjek ili maškare.

Karnevalske svečanosti obično uključuju kostimirane i maskirane plesove, povorke maškara, bakljade, vatromete, obasipanje cvijećem, konfetima i korijandolima, te na kraju svečano spaljivanje ili pokapanje velike lutke, personifikacije „princa karnevala“.

Karnevali se slave posvuda po svijetu, uglavnom u područjima s većinskim katoličkim stanovništvom, dok se kod Protestanata uglavnom ne održavaju, ili su ih prilagodili u druge običaje kao što je Danski karneval Fastelavn.

Što se tiče karnevala u Hrvatskoj neki od poznatih su 'Zvončari' s područja Kastavštine, Samoborski fašnik, Antonja u Kastvu, Šmričke maškare, Novljanski mesopust, Buše u Baranji, Korčulanske kumpanije, Sveti Vlaho i dubrovački karnevo i kao šećer na kraju Međimurski fašnik koji se održava od 1954. godine te obilježava trodnevnom maskenbalom u gradu Čakovcu gdje prođe više od 2.000 izvođača iz cijele Hrvatske i inozemstva, a program je podijeljen na svjetovni, dječji i tradicijski fašnik.

Pored toga tu su i slavni karnevali poput Brazilskog i Venecijanskog karnevala, belgijskog karnevala Binche, austrijske karnevalske povorke Schemenlaufen (njemački za „pokrenute prikaze“), Češki mesopust i mađarski Pohod bušara kojim se svečano obilježava kraj zime.

Izvor: <http://hr.wikipedia.org/wiki/Poklade>

DAN ZALJUBLJENIH



U Međimurju postoji jedan narodni običaj da se na dan sv. Valentina djeci ostavljaju po dvorištu i kući peciva u obliku ptica uz objašnjenje da je to dan kada ptice imaju svadbu, dan kada se „fličeki ženiju“.

Valentinovo je odličan način da svi zaljubljeni parovi pokažu sve svoje osjećaje i svu svoju ljubav i nježnost. No to ne bi trebali pokazivati samo na taj dan, već svih 365 dana u godini. Ako nekog volimo svaki dan i ako mu to pokazujemo, tada je 14.02. kao i svaki normalan dan. Ne trebaju nam pokloni, skupe stvari, dovoljna je samo jedna ruža ili čokolada i neka lijepa riječ. Na taj dan parovi bi se trebali posvetiti jedan drugome iako su u nekoj svađi. To je dan kad se svatko na neki svoj način raznježi. Na Valentinovo bi svatko želio biti sa svojom voljenom osobom, no ponekad je to nemoguće. Neke su osobe taj dan na poslu, na fakultetu ili možda negdje drugdje. Ali to nije razlog da budete tužni i usamljeni, već sretni što uopće imate nekog tko vas usrećuje svakodnevno. Valentinovo je odlično vrijeme i dan za prisjećanje na sve ono što smo prošli s tom osobom. No, ako ste sami i niste zaljubljeni, onda vam je taj dan isti kao i svaki drugi. Iako tada pričate o tome kako vam je ljepše kod kuće spavati ili gledati neke filmove, mi znamo da nije tako. Svatko od nas želi imati tu neku osobu koja će uvijek biti tu, u dobru i u zlu. I ako ste još uvijek sami, ne brinite, negdje se skriva osoba koja je namijenjena vama, samo treba vremena i pojaviti će se.

Karla KOVAČIĆ



JESTE LI ZNALI?

10 ZANIMLJIVOSTI O VALENTINOVU:

1. Kralj Henry VII. 1537. godine u Engleskoj proglasio je 14. veljače Danom svetog Valentina ili Valentinovom.
2. U viktorijansko vrijeme potpisati čestitku za Valentinovo smatralo se nesrećom.
3. Svake se godine pošalje milijardu čestitki. To je drugi najveći praznik po broju poslanih čestitki. U talijanski grad Verona, u kojem su „živjeli“ Shakespeareovi Romeo i Julia, primi se oko tisuću pisama naslovljenih na Juliju. Dok se skoro 50% čestitki kupi i do šest dana prije Valentina.
4. Skoro tri posto vlasnika kućnih ljubimaca za Valentinovo daruje svoje pse, mačke, zečeve, kanarince...
5. Dan samaca slavi se dan nakon Valentina, zamišljen je kao alternativa Danu zaljubljenih, a pruža mogućnost samcima da slave svoj solo status ili da suosjećaju s drugima.
6. U Finskoj se umjesto Valentina slavi Dan prijatelja.
7. Richard Cadbury napravio je prvu bombonijeru za Valentinovo krajem 19. stoljeća. Danas se više od 25 milijuna bombonijera u obliku srca prodaju na taj dan, samo u SAD-u kupi se čokolada u vrijednosti od jedne milijarde dolara.
8. Oko 73% ljudi koji kupuju cvijeće za Valentinovo su muškarci, dok isto radi tek 23% žena. Skoro 15% Amerikanki za Valentinovo same sebi šalju cvijeće.
9. Crvena ruža bila je omiljeno cvijeće rimske božice ljubavi Afrodite, a smatraju je cvijećem ljubavi zato što crvena boja simbolizira snažne romantične osjećaje i strast.
10. Svake godine na Valentinovo „padne“ 220,000 prosidbi.

Laura TKALČEC

8. MART, DAN ŽENA

Međunarodni dan žena obilježava se 8. ožujka svake godine. Tog se dana slave ekonomska, politička i društvena dostignuća pripadnica ženskog spola. Prvi Dan žena obilježen je 28. veljače 1909. u SAD-u deklaracijom koju je donijela Socijalistička partija Amerike.

Od 1975. Ujedinjene nacije službeno obilježavaju 8. ožujak kao Međunarodni dan žena, kada se slave njihova dostignuća i doprinosi u društvu, ekonomiji, privredi, ljudskim pravima... Nekada je 8. ožujak predstavljao dan borbe, žene bi izlazile na ulice i javno tražile svoja prava.

Danas je ovaj praznik nešto sasvim drugačije, te se svodi na poklanjanje cvijeća i drugih poklona. Žene možda zakonom imaju zagarantirana sva prava, no u praksi je slika potpuno drugačija. To je posebno izraženo u nerazvijenim zemljama ili zemljama u razvoju.

U nekim zemljama žena nema na rukovodećim pozicijama u institucijama vlasti, kao ni u javnim poduzećima. Manje su plaćene i višestruko diskriminirane na radnim mjestima. U mnogim slučajevima nemaju pravo na porodiljsko odsustvo, prijeti im se otkazom ako zatrudne, a na tržištu rada nemaju jednake šanse kao muškarci.

Također, nasilje nad ženama u našoj zemlji posljednjih godina je u porastu. Prema podacima nadležnih svaka četvrta žena bila je izložena nekoj vrsti nasilja.

Upravo zbog ovih, ali i mnogih drugih stvari koje ženu stavljaju u neravnotežan položaj, njihova borba ni danas nije završena.

Žene sretan vam 8. ožujak uz napomenu da je svaki dan u godini naš dan, a ovaj neka bude samo vrhunac naše sreće, ispunjenosti, zdravlja i uspjeha.

Paula PINTARIĆ



Graditeljska škola na sajmu poslova



Graditeljska škola Čakovec sudjelovala je na sajmu poslova koji se ove godine održao u dvorani DG sporta u Prelogu. Naša škola je uz pedesetak ostalih izlagača, u malom ali zanimljivo uređenom izložbenom punktu, predstavila svoj opus zanimanja i rada učenika i nastavnika izlošcima, crtežima

i uradcima naših četvero i trogodišnjih profila zanimanja. U okviru sajma bila organizirana je profesionalna orijentacija za učenike osmih razreda koji su sa zanimanjem pogledali i odslušali prezentaciju i izlaganje naše škole.

Karla KOVAČIĆ

ZADNJI TJEDAN ZAMASKIRANIH MATURANATA I MATURALAC SU NAJBOLJI

ZAMRZNUTE RIBICE

Matija Pekić naš je prvi učenik koji je upisao Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu, studij snimanje. Maturirao je 2011. godine - smjer medijski tehničar. Pitali smo ga gdje je sad i čime se trenutno bavi.



Čime se trenutno baviš?

Najviše vremena provodim pospremajući stan, radim ručak, fotkam, snimam, pokušavam živjeti, bježim iz grada, sviram, slušam i čekam ...

Prošle sam godine završio preddiplomski studij snimanja i fotografije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Trenutno čekam rezultate iz Finske. Poslao sam mapu za magisterij iz fotografije u Helsinku na Aalto, a onda nakon toga sve i svašta.

Kako ti je išlo studiranje?

Išlo mi je izvrsno, završio sam studij s odličnim. Sve u svemu, zadovoljan sam, a vjerujem da su zadovoljni i kolege s kojima sam surađivao!

Zašto si baš odabrao taj studij?

Studij snimanja bio je jedini logičan izbor za mene budući da sam bio veliki zaljubljenik filma i fotografije i prije akademije.

Kako su prošle pripreme za to što sad radiš?

Zadnja je godina srednje škole vrlo brzo prošla, tako da se nisam stigao puno pripremat. Sastavio sam mapu od tridesetak najboljih radova koje sam imao i posložio ih u nekoliko logičnih serija; to je više - manje bilo to. Razmišljao sam, ako upadnem, znači da se profesorima na akademiji sviđa moj način

razmišljanja i da, ukoliko me ne prihvate, možda to i nije za mene, što mi je uvelike smanjilo stres oko prijemnog ispita i završnog intervjua.

Recept za mapu ne postoji. Moj je savjet da uživate u onome čime se bavite, o tome razmišljajte i da pokažete radove s kojima ste zadovoljni i koji vas vesele.

Jesi li zadovoljan svojim odabirom?

Zadovoljan sam. Na akademiji sam naučio mnogo, upoznao odlične i zanimljive ljude i sakupio mnoga iskustva, a to je najvažnije. Nije uvijek lako, ali nigdje nije savršeno, tako da treba iz svake situacije izvući i iskoristiti najbolje. Teško mi je reći što bi bilo da sam upisao nešto drugo...

Kako ti je bilo u srednjoj školi?

U srednjoj je bilo super! Plus, tim više što sam živio u učeničkom domu, tako da je sve skupa ispalo nezaboravno. Da budem iskren, nismo puno učili, ali su nas zato izuzetno zabavljali praktični i kreativni zadaci oko kojih smo se najviše i trudili. Često smo sudjelovali u izvannastavnim aktivnostima škole i doma. Bilo je mnogo lijepih trenutaka, pogotovo sada kada se svega prisjećam ... Posebno bih izdvojio matematiku. Khm... Zapravo, zna se

da je zadnji tjedan zamaskiranih maturanata i maturalac najbolji!

A manje lijepo, što ne prakticiram od srednje, bilo je rano buđenje. Kad? U 6, 5 ili možda čak u 4 sata! Užas!

A kad bih usporedio Graditeljsku školu sa ADU ... Super stvar kod akademije je što nas je bilo svega 7 u grupi, za razliku od srednje, gdje nas je bilo 37 u razredu. Definitivno se više nauči u malim grupama.

Možeš li prepričati neku dogodovštinu iz srednje škole?

Jedni od boljih trenutaka su svakako bili rođendani - pogotovo u 10. mjesecu kada smo svi imali rođendane. Sjećam se dok sam slavio 17. rođendan (uff, 2009. sad sam već starac) imali smo blok sat kod naše najdraže

profesorice i razrednice, profesorice Ille. Prije nastave svi su kupili hrpu grickalica, sokova, sendviča ... Ja sam kupio zamrznute ribice koje sam podijelio svakome u razredu. Zamislite mirise koji su bili u učionici 2 sata kasnije!

Što bi promijenio da si opet u srednjoj školi?

Ovog trena sam zadovoljan u životu pa ne bih ništa promijenio. Bilo je dobro, s dobrim i lošim trenucima kao i svugdje. Jedino bih možda tada pustio još dužu kosu!

Što bi preporučio našim učenicima?

Pronađite ono što vas zanima i budite najbolji u tome ... I nemojte hodati bos! I nemojte imati gola leđa! I puno jedite i budite mi zdravi i dobri!

Ena JAGEC



Estranged Atmospheres



Abstrakcije - Latent Memory

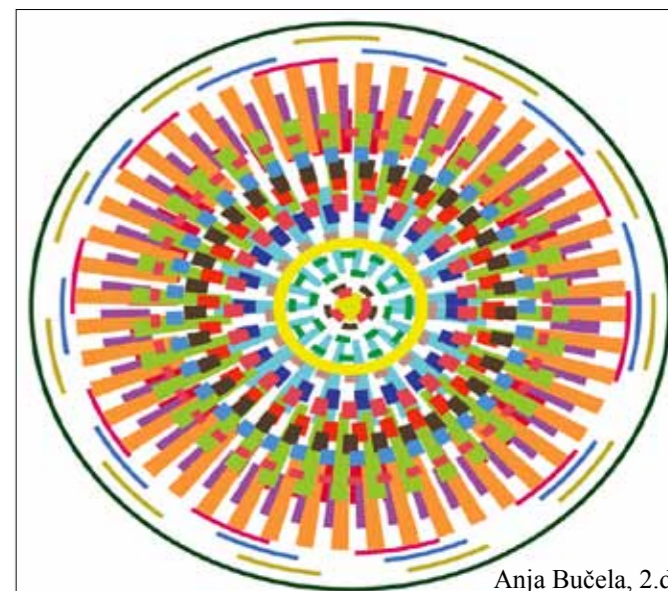
Društvo bez moralnog reda

Današnje sve teže i kritičnije stanje u svijetu zasigurno je, između ostalog, posljedica srozavanja moralnih vrijednosti. Ljudi očito misle da će se time osjećati slobodnijima kad žive bez određenih moralnih normi. No, zapravo je suprotno.

Ako se osvrnemo oko sebe i promatramo osobe koje ne mare za moral, posljedice njihovog načina života uopće nisu privlačne. Duboko u tim osobama sigurno se nalazi velika praznina. Oni su bez iskrene radosti i istinskog zadovoljstva, iako se možda naizgled to ne primijeti. Nepobitna činjenica jest da svojim postupcima utječemo na druge. Amoralisti onda imaju sebičan stav ako im je svejedno hoće li svojim djelima povrijediti druge. To je bezosjećajno. Takav svijet niti ne može funkcionirati. I oni sami su duboko nezadovoljni, a i osobe oko njih. No, svatko za sebe odlučuje kako će postupati. Poznata je izreka: "Sve je dopušteno, ali nije sve korisno. Sve je dopušteno, ali se ne izgrađuje." To što imamo slobodnu volju, ne znači da ju smijemo i zloupotrebjavati. Na koncu, osjetit ćemo, prije ili kasnije, posljedice svojih odluka, kako pozitivne, tako i negativne. Hoće li one biti nama na korist ovisi o tome koliko ćemo se sada potruditi da naše odluke i postupci budu ispravni, u skladu s uzvišenim moralnim vrijednostima.

Vjerujem da kad bi ljudi malo dulje razmišljali o drugima, a ne samo o sebi i držali se „zlatnog pravila“ i sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima, svijet bi bio puno ljepši. Smatram da nam u tome puno može pomoći Biblija, knjige koja je puna mudrih savjeta koji su nam na korist.

Iva Majerski 4.c



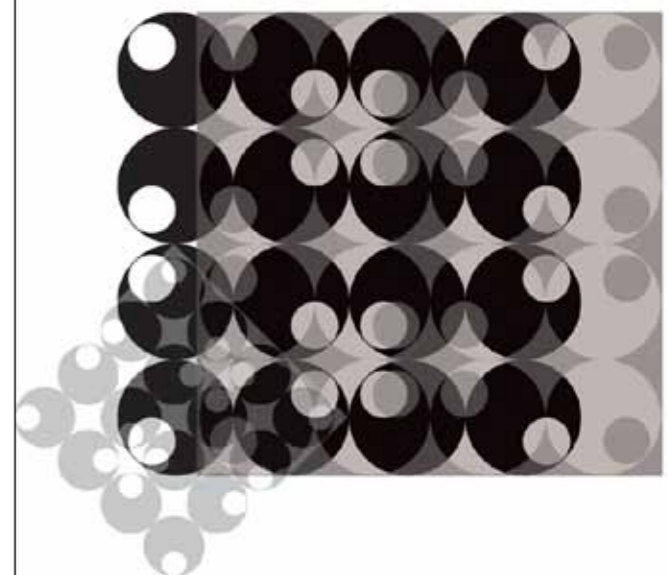
Anja Bučela, 2.d



Tiana Kutnjak, 2.d



David Kundih, 2.d



Paula Mandli, 3.d

„NAVUKLA SE NA GLAZBU“



Svi znamo da je glazba važna komponenta u našem životu. Smiruje nas, pomaže nam u teškim trenucima da ih lakše prebrodimo. Osim toga, glazba nam može pomoći da budemo cool. Kako? Zamolili smo učenicu naše škole da nam malo bolje objasni ovu tematiku.

Tiana Kutnjak učenica je naše škole i buduća web-dizajnerica. Osim odličnih dizajnerskih vještina, Tiana se u slobodno vrijeme bavi pjevanjem. Zanimalo nas je kako glazba može utjecati na ljude i koliko može pomoći u tome da budu cool.

S koliko godina si počela pjevati?

Sad ne znam koliko sam točno imala godina kad sam prvi put zapjevala, ali kao mala majka mi je pjevala pjesmice pa sam se tako na to navukla i ja. U mojoj obitelji svi obožavaju slušati glazbu tako da sam to naslijedila od tate i mame. Kako sam bivala starija, tako sam pjevala sve ljepše i zamišljala da će biti to moj posao.

Jesi li ikada kao mala razmišljala da budeš pjevačica? Kako to da si se nakraju odlučila za ovaj smjer?

Da, kao što sam već rekla, od malena obožavam pjevati i željela sam postati pjevačica.

Al vremena su se promijenila i danas svatko može biti pjevač. Sve je lakše, dok si se nekad morao stvarno potruditi da bi postao to. Pa, iskreno, nisam razmišljala o tom zanimanju, ali me majka savjetovala da bi se mogla upisati na ovaj smjer i na kraju sam tu i upala.

Jesi li član zbora ili neke vokalne skupine?

Da, nekad sam bila samo kao mali član dječjeg zbora „Sv. Marko“, a kada sam završila osnovnu školu voditeljica zbora me uputila u žensku vokalnu skupinu „Sv. Marko“

Možeš li nabrojati neke od značajnijih nastupa koje si imala s vokalnom skupinom? Najznačajniji nastupi?

Pa sad, ima ih mnogo, ali najbolji su mi bili kad smo pjevale za emisiju „Lijepom našom“ koja je bila u Murskom Središću, pa kad smo pjevale na svečanoj sjednici u Čakovcu na kojem je prisustvovala i Vesna Pusić, te nastup na natjecanju zborova u folklornoj glazbi. Pjevale smo i na Međimurskoj popevki i na još mnogo nastupa.

Koju vrstu glazbe pjevate u vokalnoj skupini, a koju vrstu glazbe slušaš ti u slobodno vrijeme?

U vokalnoj skupini pjevamo svečane, folklorne i neke najpoznatije klapske pjesme. Pjevamo i na raznim događajima, jednom na godinu imamo svoj nastup u Selnici, pjevamo za vrijeme mise (uskršne, božićne, pjesme za došašće...).

U slobodno vrijeme ja ne mogu zamisliti bez glazbe, obavezno si moram pustiti neku pjesmu, ja slušam skoro sve: klape, rock, pop, domaće i strane bendove ili pjevače...

Koje točno grupe i bendovi bi spadali u tu vrstu glazbe?

Pa u tu vrstu glazbe spadali bi od domaćih bendova: Colonia, Vatra, Adastra, Elemental, Magazin, Novi fosili, a od pjevača: Lana Jurčević, Dalmatino, Kemal Monteno, Massimo. Strani bend koji tu spada je The Vamps, a pjevači su Katy Perry i Cody Simpson.

Što misliš, koja je vrsta glazbe trenutno najpopularnija u Hrvatskoj i regiji i zašto?

Najpopularnija glazba u Hrvatskoj? Hmm, ne znam koja je točno, ima ih više. Neki su se bacili na narodnjake, neki još uvijek obožavaju stari rock, a neki slušaju strane izvođače.

Misliš li da glazba može utjecati na to koliko je netko cool?

Pa mislim da može utjecati, ako se, na primjer, želiš s nekim uklopiti, a on sluša npr. rock, onda ako čuješ i ti neku dobru pjesmu i počneš je slušati pa onda slušate zajedno i osjećaš se bolje.

Misliš li da je važno da ljudi koji žele biti cool slušaju najpopularnije hitove?

Ljudi koji žele biti cool moraju znati većinu pjesama da bi se „dokazali“ u društvu, ja mislim da cool ljudi slušaju najpopularnije pjesme, ali i slušaju ono što im se sviđa.

Čuješ li te hitove na radiju ili vidiš što slušaju tvoji prijatelji pa se i ti onda prilagodiš njima?

Ja neke od hitova čujem na radiju kada moja majka sluša kuhajući pa mi katkad veli da joj skinem neke od pjesama. Neke čujem i od prijatelja, a neke od hitova vidim kad dođem na stranicu Youtube pa se tamo pojave novoizšle pjesme te ih nekad pustim. Ako mi se sviđe, onda ih skinem i slušam.

Koliko često objavljuješ linkove pjesama na svojem Facebook profilu?

Na svojem Facebook profilu linkove pjesama objavljujem oko dva put il jednom na mjesec. Kad mi se neka



pjesma dopadne il neka koju ne mogu prestati slušati jer je super, onda to podijelim sa prijateljima.

Što bi preporučila, koliko često čitatelji koji žele postati cool trebaju objaviti pjesme na svojem Facebook profilu?

Pa sad... nema ograničenja u tome, ljudi to stavljaju kad i koliko to žele, a sad, ako bi baš htio ispasti cool,... možda svaki četvrti dan.

Je li istina da je danas postalo popularno u opis fotografije na Facebooku staviti stihove pjesama? Zašto?

Da, postalo je popularno u opis fotografije staviti stihove. Stihovi mogu izreći više i ljepše riječi nego što bi mi to „opisali“. Sa stihovima izraziš svoje misli.

„Glazba je dio nas, ona nas prati gdje god da pođemo, ona popunjava neku prazninu u svemu, i zato bi svima preporučila da se pronađu u nekoj vrsti glazbe i tako si začine svoj svijet!“

Stavljaš li i ti stihove pjesama u opis slika i koje pjesme najčešće stavljaš?

Da, ja stavljam stihove pjesama u opis slika, stavljam pjesme koje su mi tako rečeno „ukrale dušu“, pjesme u kojima se ja pronalazim.

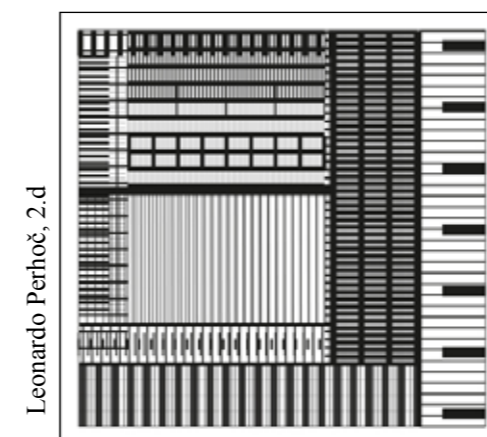
Većina pjesama današnjice govori o propaljoj ljubavi ili alkoholu. Znaš li možda koju popularnu pjesmu, a da ne govori o tim stvarima?

Istina je da većina pjesama govore o pijanstvu i to loše utječe na neke ljude. Da, znam! Na primjer: Novi fosili - Dobre djevojke (još se i dan danas sluša ma da je iz 1987. godine), Tony Cetinski - Žena nad ženama, Dalmatino - Molitva za ribara, klape...

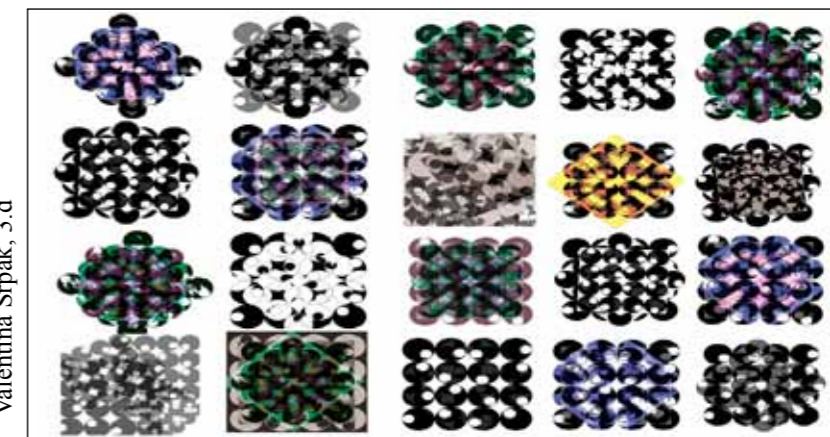
I za kraj, što bi preporučila čitateljima koji žele postati cool, kako da to lakše učine uz pomoć glazbe?

Ljudi koji žele postati cool trebali bi slušati ono što sluša većina i imati neke popularne hitove na svojem telefonu.

Nina DRK



Leonardo Perhoč, 2.d



Valentina Srpak, 3.d

NAJBOLJI PRIJATELJ RAZREDA



Kampanja „Najbolji prijatelj razreda“ nastala je u sklopu obilježavanja Dana ružičastih majica - dana borbe protiv nasilja među vršnjacima. Dan ružičastih majica obilježava se svake posljednje srijede u mjesecu veljači.

Povijest Dana ružičastih majica - Učenik 1. razreda jedne srednje škole u Kanadi, Charles McNeill, prvi je dan nastave obukao ružičastu majicu u školu. Nakon tog čina bio je zlostavljan od strane svojih vršnjaka.

Vidjevši to, David Shepherd i Travis Price kupili su pedesetak ružičastih majica, podijelili ih u školi da učenici obuku u znak podrške maltretiranom Charlesu. Od tada, ružičaste majice predstavljaju borbu protiv vršnjačkog nasilja i učenici u školama diljem svijeta oblače ih na taj dan.

Ove školske godine željeli smo isticati pozitivne primjere, a ne samo djelovati na negativne. Vođeni mišlju da se dobrota, pravednost, vrijednost i angažiranost trebaju nagraditi i da upravo ove kvalitete želimo poticati kod naših učenika, pokrenuli smo kampanju odabira najboljeg prijatelja u svakom razredu naše škole. Učenici su kandidirali nekoliko učenika iz razreda koji se ističu po svojoj angažiranosti za društvenu pravdu, koji su pozitivan primjer svojim vršnjacima ponašanjem, koji su spremni pomoći drugima, koji su poštenu, dragi, veseli, dobri, brižni... Između nekoliko kandidata odabran je onaj koji se u navedenim karakteristikama ove nastavne godine isticao najviše.

Nadamo se da će ova kampanja odabrane najbolje prijatelje razveseliti, a da će ostalima biti poticaj da pozitivno vrednuju osobine koje najbolji prijatelj razreda treba imati te da se nadmeću u tome tko će sljedeće školske godine biti najbolji prijatelj njihovog razreda.



Luka Matković

1.A – Luka Matković, Građevinski tehničar, Strahoninec

Izbor za najboljeg prijatelja u razredu ne znači mi nešto posebno, za mene smo i dalje svi jednaki. Volim pomagati prijateljima u razredu što je moja najveća pozitivna osobina. Najviše cijenim iskrenost. Smatram da sam svojim postupcima primjer ostalim učenicima u razredu. Prijateljima u razredu najviše pomažem oko zadaća ili prepisivanja bilježnica, te oko rješavanja problema, kao što i ostali pomažu meni. *Pomažite i vi drugima!*

1.B – Leon Baranić, Arhitektonski tehničar, Savsa Ves

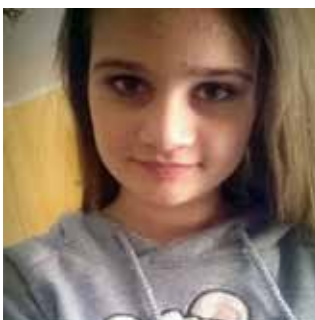
Izbor za najprijatelja razreda puno mi znači, zato što sam uvijek bio svoj i nisam se pretvarao da budem nešto što nisam, a ipak sam izabran za najprijatelja razreda. Lud – to je pozitivna osobina kojom sam sebe opisujem, a najviše cijenim iskrenost. Jednim dijelom smatram da bih svojim ponašanjem mogao biti primjer drugima, dok drugim dijelom ne smatram. Zašto da? Jer uvijek kad je netko u nevolji nastojim pomoći kako god mogu. Zašto ne? Jer nemam odlične ocjene i trebao bih više učiti. Pozitivno utječem na razred tako što ih često pokušavam nasmijati. Trebao bih uvijek gledati sve prijatelje iz razreda jednako. Pomažem gotovo uvijek. Ako me netko zamoli za bilo što, ja ću mu pomoći ako sam u mogućnosti učiniti to što me traži. *Drago mi je što sam izabran za najprijatelja razreda jer sad znam da imam odličan razred s kojim se dobro slažem.*

1.C – Stela Rojko, Likovna umjetnost i dizajn, Otok

Izbor za najboljeg prijatelja razreda mi puno znači jer vidim da su me cure prihvatile i uvidjele moje dobre strane. Drago mi je da sam to ja jer ću se truditi ostati ista ili još bolja. Najviše od svega volim pomagati drugima i dati im savjet ako trebaju, pravedna sam i ne podnosim nepravdu te sam uvijek na strani pravde. Odlučna sam u nekim stvarima i ne volim dok mi se nameću stvari koje ja ne želim. Najviše cijenim to što sam iskrena i što sam uvijek tu za druge. Smatram da sam primjer drugima, ali možda se nekome to i ne sviđa i zahtjevaju još više. Razred uvijek pokušavam razveseliti i unijeti dobru atmosferu, pokušavam si sa svima biti dobra, iako to ponekad nije lako. Društvo prihvaćam kakvo je i smatram da bi bilo fer da me prihvate kakva jesam. Voljela bi da mi drugi iznesu svoja mišljenja pa da se potrudim biti još bolja. Pomažem drugima oko škole ili bilo čega drugog. Uvijek sam tu da razgovaram s drugima, a da to ostane između nas. *Važno je imati dobre prijatelje kojima se možeš povjeriti, za koje znaš da neće samo tako otići od tebe.*



Leon Baranić



Stela Rojko

1.D – Lucija Nedeljko, Medijski tehničar, Pribislavec

Lijepo je biti izabran za najprijatelja razreda jer prijateljstvo znači veliko povjerenje, ali i odgovornost. Ali svi su oni moji, i ja ću rado prihvatiti te obaveze. Luckasta je osobina kojom se opisujem. Najviše cijenim dobrotu. U nekim stvarima bi se moglo reći da sam primjer drugima u razredu. Pozitivno utječem na razred time što sam uvijek spremna pomoći, ali naravno, uvijek se može bolje. Pomažem drugima oko gradiva koje im je nejasno, ili oko bilo čega drugog ako mi se obrate, ili ako vidim da ih se uznemirava. *Ovo je samo prvi korak ka mome konačnom cilju - predsjednica Republike Hrvatske!*

1.E – Renato Mihočka, Geodetski tehničar, Đurđevac

Drago mi je što sam izabran najboljim prijateljem u razredu od puno kandidata. Komunikativnost je moja pozitivna osobina, dok najviše cijenim poštenje. Mislim da sam svojim ponašanjem primjer drugima u razredu. Svakome u razredu pomažem kad im je potrebna pomoć, i oko škole, a i općenito. Kad netko ima neki problem, ja sam spreman pomoći. *Ponašajte se lijepo, primjereno i bez nasilja.*

1.F – Franjo Čekunec, Instalater grijanja i klimatizacije, Totovec

1.G – Mihael Heđa, Rukovatelj samohodnim građevinskim strojevima, Štrigova
Izbor za najprijatelja razreda mi znači puno jer sam saznao da sam pokazao svoje dobre osobine prema prijateljima koje su im se sviđele. Mudar – to je moja pozitivna osobina koju je prvi primjetio prijatelj iz klupe, a tu osobinu i najviše cjenim. Pored ovih osobina čvrsto se nadam da sam primjer drugima. Na razred utječem pomažući svima kada zatrebaju pomoć. Pomažem im tako da ako se neko tuče, pozovem pomoć, ili ako netko ne razumije gradivo, pokušam mu objasniti da ima šansu za bolju ocjenu na ispitu. Svi su ljudi isti. Svi smo mi braća. Među ljudima ne treba biti mržnje, svađa, ubijanja. Trebamo pomoći jednim drugima jer tako pomažemo i sebi. Svijet bi bio mnogo bolji i mnogo ljepši da nema mržnje i ratova. Nemojte odbacivati ljude samo zato jer su druge boje kože, drugog spola, druge religije. *Pomažite jer će nekad i vama trebati pomoć.*

1.H – Saša Oršoš, Zidar, Kuršanec

1.I – Vedran Oršuš, Podopolagač, Piškorovec

2.A – Nikola Jakopac, Građevinski tehničar, Nedelišće

Izbor za najboljeg prijatelja razreda puno mi znači jer to nimalo nisam očekivao. Ne znam čime sam zaslužio izbor, budući da sam uvijek bio povučen, ali očito činim dobre stvari. Moje pozitivne osobine su: poslušnost, optimističnost, zabavan, uvijek sam spreman pomoći svakome i saslušati ga. Smatram da sam svojim ponašanjem primjer drugima i ne vidim u svom ponašanju ništa loše. Mogao bih bolje utjecati na svoj razred, samo da me prijatelji žele saslušati. U našem razredu vlada mnogo neslaganja i mržnje, smatram da bih to mogao popraviti, što mi je i cilj. Drugima pomažem koliko mogu, kad mogu pomognem, a kad ne mogu, jednostavno ne mogu. „Ne može svaka osoba stalno pomagati, zato nas i ima više. Ne mora sve ovisiti o jednoj osobi kao, u ovom slučaju, o meni. *Svakog od vas, tko ovo čita, zamolio bih samo da se nikad ne ponašate prema nekom drugom kao da je „niži“ od vas, smatrajte svaku osobu kao sebe. Ako ste dobri prema sebi, bit ćete dobri i prema drugima. Peace.*

2.B – Lucija Pleh, Arhitektonski tehničar, Gornji Hraščan

Izbor za najprijatelja razreda daje mi osjećaj da me prijatelji iz razreda cijene te da vide koliko im pomažem. Moje su pozitivne osobine to što sam: dobra, vedra, uvijek spremna pomoći, te smatram da sam svojim ponašanjem primjer drugima u razredu. Voljela bih da smo kao razred više složni. Prijateljima u razredu pomažem oko zadaća i učenja prije ispita. *Neka se svi trude biti bolji i primjer drugima.*

2.C – Matej Veriga, Dizajner keramike, Hlebine

Izbor za najboljeg prijatelja znači mi mnogo jer se time govori da se moramo i dalje tako ponašati i to je poticaj za učenike. Snalažljiv sam i dobar, a najviše cijenim dobrotu. Smatram da svojim ponašanjem mogu biti primjer drugima. Pozitivno utječem na svoj razred tako da svima usrećim dan jednim lijepim komplimentom. Svaki dan pomažem prijateljima iz razreda tako da ih ohrabrujem. *Ne obaziri se na smetnje, prođi ih i kreni prema cilju.*



Lucija Nedeljko



Renato Mihočka



Mihael Heđa



Nikola Jakopac



Lucija Pleh



Nina Drk

2.D – Nina Drk, Medijski tehničar, Čakovec

Izbor za najbolju prijateljicu razreda pokazuje mi da razred ima povjerenja u mene. Osim toga, prijatelji smatraju da sam šaljiva te da volim pomagati. To mi je najdraža odlika. Volim se šaljiti, što me i opisuje, a najviše cijenim iskrenost. Smatram da nisam baš u svim situacijama primjer drugima, ali u učenju mogu svakome pomoći. Pozitivno utječem na razred, i sve se lako dogovorimo. Volim pomagati drugima oko zadaća, objašnjavajući im neko gradivo i oko testa. *Smatram da bi svi trebali biti dobri, bez obzira na sve. Svatko može biti dobar prijatelj. Učite i budite iskreni da vam bude bolje u životu.*



Borna Krklec

2.E – Borna Krklec, Rukovatelj samohodnim građevinskim strojevima, Podturen

Izbor najboljeg prijatelja razreda smatram dobrim, ali nemam posebno mišljenje o tome. Od svojih pozitivnih osobina mogu istaknuti to što sam: dobar, marljiv, iskren, pošten, a najviše cijenim poštenje. Smatram da sam svojim ponašanjem primjer drugima u razredu zato što drugima dijelim savjete i jedan sam od pametnijih učenika u razredu. Međusobno si pomažući, pozitivno utječem na razred kao što i oni na mene. *Budite svi i dalje tako dobri, lijepi, pametni, poslušni. Nemojte drugima previše vjerovati tako dugo dok ih ne upoznate, naravno. I ako što trebate, slobodno mi se javite.*



Martin Bukovčak

2.F – Vedran Šantl, Instalater grijanja i klimatizacije, Gornji Kraljevec**2.G – Martin Bukovčak, Pomoćni podopolagač, Mačkovec**

To što sam izabran za najprijateljem razreda pokazuje mi da sam ostalim učenicima jako dobar prijatelj i dobra osoba. Najviše cijenim lijepo ponašanje drugih te dobrotu. Smatram da sam primjer drugima u razredu svojim ponašanjem jer pomažem drugima. Razred ne utječe najbolje na mene, ali sam zato ja dobar pa se ostali učenici mogu ugledati na mene. Volim pomagati drugima oko zadaća i ispita. *Neka svi budu dobri i neka se ponašaju tako kao što se ponašam ja.*



Sara Mesarić

3.A – Sara Mesarić, Geodetski tehničar, Slakovec

To što sam izabrana za najbolju prijateljicu razreda pokazuje mi da se razred ponosi mnome. Moje pozitivne osobine su to što volim pomagati i što sam vrijedna. Smatram da sam svojim ponašanjem primjer ostalima u razredu. Razred pozitivno utječe na mene i ja na njega, zalažemo se kod profesora, pomažemo oko zadaća i ispita. *Budite dobri u školi.*



Lea Sačar

3.B – Lea Sačar, Arhitektonski tehničar, Čakovec

Izbor za najprijatelja razreda znači mi da sam svojim postupcima, razmišljanjima, odnosu prema drugima, pokazala svoje kvalitete koje su i drugi prepoznali. A kad netko drugi u tebi prepozna ono dobro i o tome govori, onda je vjerojatno to i tvoja kvaliteta. Za sebe bih rekla da sam iskrena, a najviše cijenim optimizam. Mislim da sam svojim ponašanjem primjer drugima. Na razred pozitivno utječem na način kojim ih potičem na rad i u radu im pomažem, a mislim da bih još bolje utjecala na razred kad bih svojim ponašanjem bila primjer koji bi i drugi slijedili. Drugima u razredu pomažem na način da im objasnim gradivo ako im što nije jasno i pomažem im u rješavanju zadataka iz nacrtne geometrije. *Prijatelj je onaj koji te poznaje kakav stvarno jesi, shvaća što si prošao, prihvaća što si postao i još uvijek ti dopušta da rasteš. (William Shakespeare)*



Antonia Sršan

3.C – Antonia Sršan, Dizajner unutrašnje arhitekture, Frketinec

Izbor za najprijateljicu razreda pokazuje mi da se drugi mogu pouzdati u mene. Moje pozitivne osobine su: iskrenost, brižnost, dobrotu. Najviše cijenim iskrenost. Smatram da sam primjer drugima u razredu jer se ne ponašam loše. U razredu smo samo cure pa utječemo jako pozitivno jedna na drugu, međusobno si pomažemo i razmjenjujemo savjete. Prijateljicama u razredu volim pomagati oko škole i zadaća, ali i privatno. *Budite dobri i gledajte svoja posla, a ne tuđa.*



Doria Sabolčec

3.D – Doria Sabolčec, Medijski tehničar, Čakovec

Čast mi je biti najbolja prijateljica razreda. Pozitivno sam iznenađena i sretna zbog odluke mog razreda. Teško je pričati sam o sebi, ali iskrenost je jedna od mojih osobina koju najviše cijenim. Uvijek sam spremna pomoći drugima i biti dobar prijatelj. Poštujem njihove različitosti i želje. S obzirom da sam uvijek vesela i spremna pomoći drugima, smatram da mogu biti primjer. Mislim da svojom vedrinom pozitivno utječem na svoj razred. Naravno, pomažem kad god je to potrebno. *Život bez prijateljstva je ništa. - Ciceron*

3.E – Robert Vitez, Tesar, Varaždin

Izbor za najboljeg prijatelja u razredu znači mi nešto pozitivno, smatram da je to dobro. Pozitivna osobina kojom se mogu opisati je da sam zgodan, ali to baš i ne cijenim. Smatram da sam svojim ponašanjem primjer drugima u razredu jer ne radim gluposti i više-manje sam uzoran učenik. Kao što razred pozitivno utječe na mene, tako i ja pozitivno utječem na njih. Međusobno se jako cijenimo, veoma smo se sprijateljili u ove tri godine. Drugima u razredu pomažem oko učenja, prepisivanja bilježnica, ili ako netko nešto ne zna, ja sam tu da mu pomognem. *Cijenite svoje prijatelje!*



Robert Vitez

3.F – Saša Jarni, Rukovatelj samohodnim građevinskim strojevima, Čakovec

Izbor za najprijatelja razreda znači mi da su učenici iskreni prema meni, pomažemo si u lošim situacijama i ne svađamo se puno. Jako volim sport, volim se družiti i izlaziti, a najviše cijenim ljubav prema sportu. Smatram da sam ponekad primjer drugima svojim ponašanjem. Ponekad se ponašam dobro, a ponekad ne. Na razred pozitivno utječem ohrabivanjem ostalih te im pomažem oko testova. Prijateljima u razredu pomažem objašnjavajući im zadatke ili neke druge pojmove. *Primate se knjige!*



Saša Jarni

3.G – Dario Hajdinjak, Soboslikar, Orehovica

Izbor za najprijatelja razreda puno mi znači. Uvijek sam svima spreman pomoći, pa sam zato i odabran. Dobra sam osoba, a najviše cijenim iskrenost. Smatram da sam ponekad primjer drugima svojim ponašanjem zato što nikad nikome ne želim ništa loše. Pomažući svima pozitivno utječem na razred. Prijateljima većinom pomažem oko testova. *Budite dobri i nemojte se tući.*



Dario Hajdinjak

3.H – Mišel Kolarić, Instalater grijanja i klimatizacije, Gardinovec

Na izbor za najboljeg prijatelja razreda gledao sam kao da se razred ponosi mnome. Moje pozitivne osobine su: dobar, brižan i uvijek spreman pomoći. Smatram da sam ostalim učenicima primjer zato što sam zabavan i dobar. Razred utječe pozitivno na mene i ja na njih tako što jedni drugima pomažemo oko ispita i zadaća. Drugima pomažem oko domaće zadaće i na ispitima. *Budite dobri.*



Mišel Kolarić

3.I – Leo Novak, Pismoslikar, Podturen**4.A – Kristijan Kaučić, Arhitektonski tehničar, Sveti Martin na Muri**

Što mi znači izbor za najprijatelja? Baš ništa, ne osjećam ništa posebno. Iako sam imenovan najprijateljem razreda, ništa se nije promijenilo. Moja je pozitivna osobina to što sam perfekcionista, dobar, marljiv... Najviše cijenim to što sam perfekcionista. Ne smatram da sam primjer drugima svojim ponašanjem. Ne pomažem baš drugima jer nemam volje za pomaganjem drugima.

4.B – Melani Naranda, Dizajner unutrašnje arhitekture, Hodošan

Izbor za najprijatelja puno mi znači, barem znam da me ljudi cijene, a to mi je bitno. Moja pozitivna osobina je da volim pomoći i da se volim zabavljati, pričati, dati neki dobar savjet. Moje ponašanje je primjereno drugima. Ako netko treba bilo kakvu pomoć, meni nije problem pomoći, uvijek sam tu kad me trebaju. To ne mora biti vezano uz školu, već i općenito. Volim nasmijati ljude i šaljiti se, to su jedne od mojih boljih osobina. *Moja je završna poruka da si sa svima treba biti dobar, ma kakvi ljudi god bili i da im uvijek treba pružiti priliku.*



Melani Naranda

4.C – Josip Novak, Web dizajner, Dragoslavec breg

Izbor za najprijatelja razreda znači mi puno, daje mi do znanja sam jedan od boljih prijatelja u razredu. Sretan sam što su prijatelji iz razreda baš mene izabrali za najprijatelja. Uvijek kad mogu pomažem prijateljima na bilo koji način; nasmijavam ih, pomažem im u svezi škole, ono što znam i mogu učiniti vrlo rado podijelim s drugima. Društven, zabavan i komunikativan - to su moje pozitivne osobine koje bih istaknuo. Najviše cijenim iskrenost. Mislim da svojim ponašanjem mogu biti primjer drugima jer volim zabavljati i nasmijavati prijatelje. Volim pomagati drugima na bilo koji način; oko škole i zadaća, ili kao prijatelj, volim saslušati probleme drugih, mogu mi se povjeriti jer znam čuvati tajne i imam razumijevanja i iskustva. *Budite dobri i veseli, i smijte se! Jer samo još to je danas potrebno za sreću.*



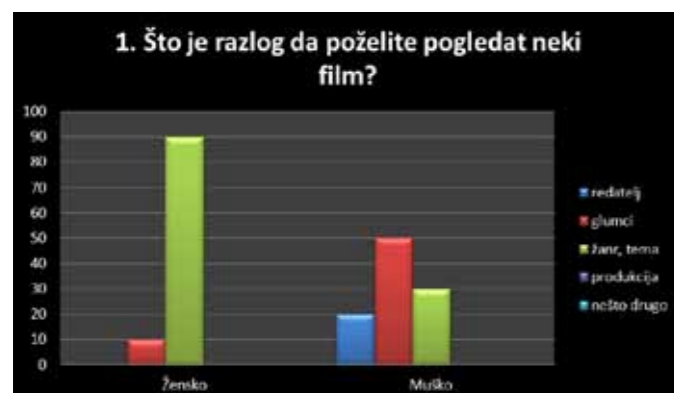
Josip Novak

Pripremile: Jelena ŠAFARIĆ, Lucija ŠAFARIĆ i Paula PINTARIĆ

Pripremile: Mateja DRK i Veronika KUŠEK

ANKETA: FILM

Proveli smo anketu o filmu u Graditeljskoj školi Čakovec na uzorku od 100 učenika i učenica.



Na pitanje „Što je razlog da poželite pogledat neki film?“ 90% učenica je odgovorilo da je razlog žanr ili tema, a samo 10% posto učenica je odgovorilo da su razlog glumci. Kod učenika je drugačija situacija – 20% je reklo da je razlog redatelj, 50% da su razlog glumci, a samo 30% je reklo da je razlog žanr ili tema.



Na pitanje: U isto vrijeme su na televiziji ovi žanrovi filmova, kojeg ćete odabrati?

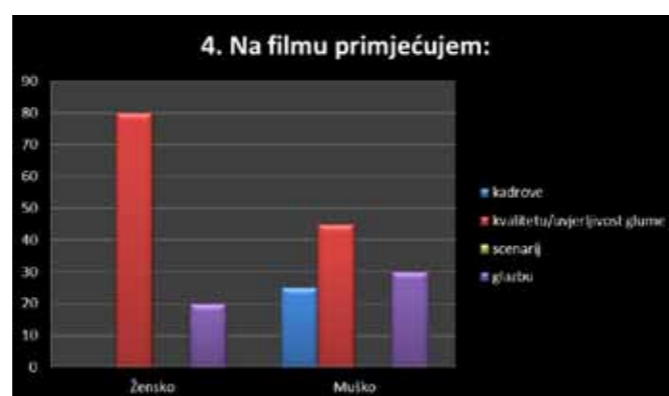
66% učenica je odgovorilo da bi najradije gledale ljubavni film, 14% bi gledalo znanstveno fantastični film, 13% horor, 4% komediju, a dramu samo 3% učenica.

45% učenika bi gledalo komediju, 32% horor, 11% triler, 9% dokumentarce, a samo 3% znanstveno fantastični film.



Što najviše utječe na kvalitetu filma?

70% učenica je reklo da na kvalitetu filma najviše utječe gluma, a 30% tema ili radnja filma. Učenici su se složili te je 80% reklo da utječe gluma, a 20% tema ili radnja filma.



Što na filmu primjećuju?

Na filmu 80% učenica primjećuje kvalitetu/uvjerljivost glume, a 20% primjećuje glazbu. 45% učenika primjećuje kvalitetu/uvjerljivost glume, 30% primjećuje glazbu, a 25% primjećuje kadrove.

ŠTO DANAS GLEDAJU MLADI

Istražujući po internetu i kroz razgovor s prijateljima i prijateljicama saznala sam da mladi vole više gledati filmove od serija. Rijetki su oni koji će sjesti za televizor i gledati vijesti ili neki dokumentarni film. Ženski rod voli više gledati ljubavne filmove, dok muški gledaju većinom horore. Jedino što je zajedničko kod cura i dečki jest da se volimo dobro nasmijati pa zato i najviše volimo gledati komedije.

Kad se bira između stranih i domaćih filmova, svi više vole strane.

Pitala sam se - zašto? I meni samoj draže mi je pogledati strani film nego domaći. Većina nije znala što bi odgovorili, neki su rekli da su im bolji strani glumci, a filmovi zanimljiviji od naših. Od novih filmova najviše njih je otišlo pogledati „50 nijansi sive“. Oni koji su pročitali knjigu jako su razočarani filmom, ali naravno ne mogu ni redatelji sve tako super dočarati kako mi imamo zacrtano u svojim mislima i kako izgleda naša vizija.

Naravno, nije ni svaki film super, zabavan i smiješan. Kad bi svaki film bio super i sa sjajnim završetkom, moguće da bi nam filmovi postali dosadni.

Lucija ŠAFARIĆ



Ženama je za film najvažnije da im film skрати vrijeme – 39%, zatim da ih nadahne – 35% te da ih zabavi – 26%! Muškarcima je najvažnije za film da ih nadahne – 40%, onda da ih zabavi – 20%, a da im skрати vrijeme 13%. I ostaje onih 27% koji kažu da im je za film važno nešto drugo.

Život u svijetu igrica

Igrice, igrice, igrice... U današnje vrijeme većina djece, ali i sve veći broj odraslih ljudi voli provoditi svoje vrijeme igrajući igrice. Postoji više vrsti igrica: akcijske pucačine, arkadne igre, simulacije sporta i života, igre otvorenog svijeta, mozgalice, online igre... Igrice igraju ljudi koji se žele zabaviti, opustiti i rasteretiti od stresa u životu. Mi koji provodimo puno vremena za igricama nazivamo se „gejmeri“. Za nas većina ljudi misli da smo djeca bez života, zatvorena cijele dane u svojim sobama. No, nije tako. Mi gejmeri smo ljudi koji vole provoditi vrijeme igrajući igrice i koji znaju prepoznati i cijeniti dobru igricu. Najveći broj ljudi danas igra online igre. To su igre koje igraju ljudi povezani internetom. Najpopularnije takve igre danas su League of Legends, Call Off Duty, World of Warcraft, Minecraft...

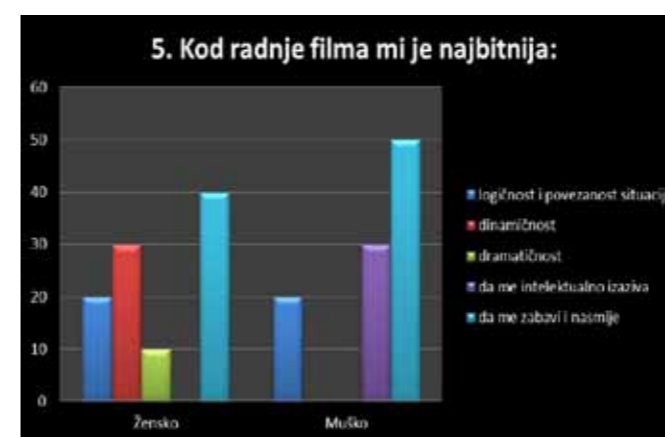
Ja najviše volim igrati igrice na računalu. Omiljena vrsta igara su mi tzv. Open World igre (igre otvorenog svijeta). U takvim igrama u središtu događanja je uglavnom neki lik (ponekad i više njih, dva do tri) oko kojeg se uvijek vrti drugačija priča. Kako igra odmiče, glavni lik upoznaje sve više i više različitih ljudi koji su posebni na svoj način. Igrač dobiva glavne misije koje čine priču igre, ali i sporedne od kojih svaka nudi različiti sadržaj. Isto kao i s likovima, što dalje priča odmiče stvari se kompliciraju, misije postaju teže, a igrač se počinje uživljavati u priču igre: sjedinjuje se s glavnim likom, proživljava različite osjećaje (od bijesa, tuge i ljutnje do sreće, ponosa i radosti) ovisno o situaciji u kojoj se glavni lik nalazi.

Moja omiljena Open World igra je Grand Theft Auto V. „Petica“ donosi najveći otvoreni svijet ikada u ovom slavnom serijalu, no Los Santos i njegovo okruženje nisu toliko impresivni samo zbog goleme površine, koliko zbog nevjerojatne količine sadržaja na svakom metru – kako na kopnu, tako i na moru, pa čak i u zraku. Rockstarovi pisci su kreirali genijalnu satiru na račun današnje Amerike. Na svakom koraku namjerno se ismijavaju današnje Amerike, današnje iskrivljene vrijednosti, gladi za bogatstvom, popularne kulture egocentričnih, individualnih, te moderni „fast food“ život. Radnja igre nevjerojatno podsjeća na neku filmsku priču (Breaking Bad, The Heat, Sopranos). U središtu priče su tri lika: Michael, Franklin i Trevor. Michael je depresivni kriminalac u penziji, Franklin mladi protagonist koji se želi uzdići u kriminalnom svijetu, a Trevor je manijak i Michaelov bivši kolega. Svaki lik ima vlastite probleme, okruženje i bankovni račun. O kvaliteti igre dovoljno govori da je u prva tri tjedna zaradio nevjerojatnih milijardu i sto milijuna dolara. Svaki dio igre odrađen je na maksimalnom nivou. Od predivne grafike, preko sjajno odrađenih dijaloga između likova do nevjerojatne atmosfere koju igra stvara.

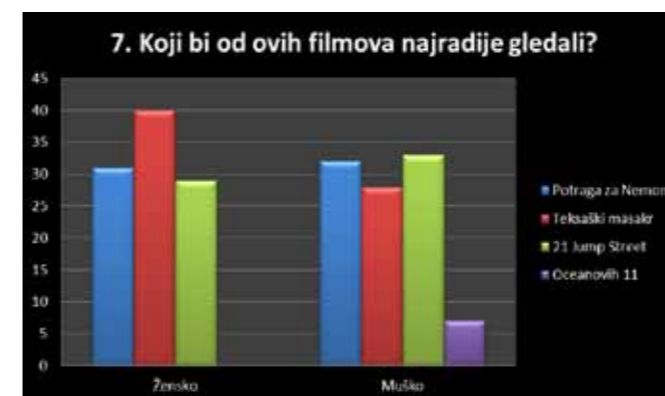
Igrice mogu biti edukativne, korisne, zabavne, ali mogu biti i vrlo opasne. Što više vremena provodimo sjedeći za kompjutorom i gledajući u ekran to će nam više igranja trebati da se zadovoljimo i postat ćemo ovisni o tome. Prednosti života u svijetu igrica najčešće nalazimo kod online igara; kad ih igramo upoznajemo nove ljude iz Hrvatske pa i cijelog svijeta. Ja sam igrajući Call Of Duty stekao prijatelja iz Chicaga.

U umjerenim količinama igrice mogu biti dobar izvor zabave, ponuditi nam da radimo stvari koje smo u stvarnom životu ograničeni raditi, uvode nas u virtualni svijet i donose opuštanje od problema koje imamo.

Luka Bašneć, 1.d



40% žena izjavilo je da im je kod radnje filma bitno da ih zabavi i nasmije, 30% da je dinamična, 20% je bitna logičnost i povezanost situacija, a samo 10% dramatičnost. Muškarcima je također najbitnije da ih film zabavi i nasmije te je to odabralo 50% učenika, a 30% da ih intelektualno izazove. Najmanje im je bitno kod radnje (ali jednako kao i kod žena) logičnost i povezanost situacija – 20%!



40% učenica bi najradije gledalo Teksaški masakr, 31% Potragu za Nemom, a 29% Jump Street 21., a istovremeno 33% učenika je odabralo Jump Street 21, 32% Potragu za Nemom, 28% Teksaški masakr, a samo 7% bi gledalo Oceanovih 11.



Iz odgovora na pitanje „Kada ste zadnji puta bili u kinu?“ vidimo da ispitanici idu češće u kino nego ispitanice. 45% žena je zadnji put bilo u kinu prije pola godine, a 55% prije godinu dana. 10% muškaraca je bilo prije tjedan dana, 30% prije mjesec dana, a 60% prije 6 mjeseci.

97% učenica može nabrojati najmanje 5 glumaca dok samo 80% učenika može nabrojati isto tako najmanje 5 glumaca. Redatelje učenice nisu mogle nabrojati, a samo 9% učenika je uspjelo nabrojati najmanje 5 redatelja. Nažalost, scenariste nisu mogli nabrojati ni jedni ni drugi.

DASKE KOJE ŽIVOT ZNAČE



U 1.d razredu, otkrili smo mladu, talentiranu glumicu kazališne družine Pinklec. Još u osnovnoj školi, Ena Jagec zavoljela je „daske koje život znače“. Zamolili smo je da nam kaže nešto o svojoj ljubavi prema kazalištu.

Kako to da si se počela baviti glumom?

Bila sam jako sramežljiva u 7. razredu osnovne škole, a kazalište mi se činilo kao savršen odabir jer sam mogla govoriti kroz riječi drugih. U kazalište sam se uputila sama, istraživala sam na internetu lokalne dramske skupine, i pronašla sam web stranicu kazališne družine Pinklec. Prvih mi se dana bilo dosta teško uklopiti i opustiti, ali uz mene je bila moja prijateljica Hana s kojom sam započela svoje prve kazališne trenutke. Jako lako naučim tekst, no najteži mi je dio matematički posložiti sve moje pokrete i govor. Prvi sam nastup imala u prosincu 2012. godine.

Kako izgledaju probe?

Probe imamo u ponedjeljak, utorak i srijedu (ponekad i u četvrtak i petak ili vikendom). Nalazimo se ispred CZK-a u 19:30h i prvo počinjemo sa slaganjem pozornice, a kasnije krećemo uz šale i veselje vježbati predstavu. Najteže su mi probe bile one za pripremu predstave „Tina Žvačak“, u njoj sam glumila nasilnicu. Za tu smo predstavu imali samo stolice, što je značilo da smo mi bili još više prikazani publici. Za nju sam se pripremala duže nego za druge predstave, tražilo se od mene više. Ali, ipak najzabudljivija premijera bila mi je „Vjetropļus“, moja prva predstava. Uvijek se rado prisjećam prvog koraka na daske i onog predivnog osjećaja sreće i zadovoljstva kojeg sam dobila. Glumila sam djevojčicu i Proljetnog Povjetarca i te su mi uloge omogućile da budem vesela i zaigrana

Tko ti je mentor?

Davor Dokleja (glumac iz Kazališne družine Pinklec) je mentor/voditelj/redatelj/prijatelj, koji ima puno strpljenja za mlade ljude s kojima radi već više od 10 godina. On je osnivač Dade (Dadaizam – anti-umjetnički pokret s početka prošlog stoljeća), glumi u svim uspješnim predstavama KD Pinklec. Ima puno živaca za sve nas jer smo nekad prelijeni i nemamo dovoljno energije. Naravno da zna nekad i povisiti glas, no ne zamjeravamo mu puno. Znamo da on želi samo sve najbolje. Uloge dodjeljuje zajedno s nama, ispita nas da li uopće želimo tu ulogu, da li smo spremni na sve zadatke koji će biti vezani uz nju. Uvijek nam je važno da je on s nama prije premijere i da nas bodri nekim šalama i lijepim riječima.



Što sada spremaš?

U ožujku imamo predstavu „General Kiro Miš“ u CZK-u, u kojoj glumim djevojčicu, mačku i štakora. Predstava je dječja što znači da moramo imati puno energije i strpljenja. Jako je zabavna i svojom ulogom uvijek nasmijem publiku. Premijera ove predstave bila je 6. prosinca 2014. Godine. Poruka je predstave jasna – svatko ti može pomoći bez obzira na njihov izgled i stalež. S tom predstavom nastupamo u Bjelovaru na Assitej-u. Assitej je udruga hrvatskih profesionalnih kazališta za djecu i mlade. Također spremao novu predstavu za mlade „Vera“. Ne smijem otkrivati mnogo o predstavi, ali bit će rađena prema hit romanu „Mi djeca s kolodvora Zoo“ i veoma se veselim radu na toj predstavi.

Je li ti naporno uskladiti školu i glumu?

Nekad je naporno jer znamo dosta putovati u druge gradove zbog predstava. Nije naporno uskladiti školu i probe, uvijek sve uspijem napraviti. Najdraža su mi bila putovanja u Šibenik s predstavom „Vjetropļus“ i Rijeku s predstavom „Kako je Ješko pobijedio prehladu“ (dječje predstave). Bilo je zabavno putovati s glumcima, svi su oni super osobe i još bolji glumci i nikad nije dosadno u njihovom društvu.

Zanimanje medijski tehničar odabrala sam zbog svoje ljubavi prema filmu i fotografiji. Nadam se da ću ovdje usavršiti svoje znanje o tome. Zadovoljna sam ovim smjerom, nastavom i redom, super je ekipa i dobri su profesori.

Škola mi je jako važna i nastojim biti što bolja i završiti je s najvišom ocjenom.

A kad stanem na pozornicu, osjećam vibraciju po cijelom tijelu. Znam da ako nešto zabrljam moram to prekriti svojim šarmom i još intenzivnijom glumom. Na pozornici imam drugačiji osjećaj nego bilo gdje drugdje. Rekla bih da bih mogla poletjeti, ali ako bih poletjela izgubila bi se čar na daskama koje život znače.

A slobodno vrijeme, imaš li ga uopće?

U slobodno vrijeme volim čitati knjige i poezije, najdraži su mi autori Edgar Allan Poe i Miroslav Krleža od domaćih, no najveću ljubav gajim prema Sergeju Jesenjinu. Volim modu i prije nego što sam počela s glumom i kazalištem, redovito sam bila član jedne manekenske grupe. Znam ponekad izlaziti s prijateljima, ali ne često. Najdraži izlasci su mi na ČČ (Čakovec Četvrtkom) gdje volim pogledati neku dobru predstavu ili film. Ponekad se zaputim na neku žešću svirku alternativne glazbe. Uglavnom slušam metal bendove, no ponekad se volim opustiti na The Smithse, Davida Bowiea i Joya Divisona.

Koji su ti planovi u budućnosti?

Velika mi je želja biti u ansamblu u HNK Zagreb, ali prije toga bih htjela završiti Akademiju Dramske Umjetnosti, odsjek gluma. Bilo bi zabavno glumiti u inozemstvu, to se čini pomalo nemoguće za mene, barem trenutno... Ali lijepo je sanjati o tome.

Lucija OBADIĆ



87. DODJELA OSCARA



87. dodjela nagrade Oscara je svečanost koju je organizirala Američka akademija filmskih umjetnosti i znanosti (AM-PAS), i održana je 22. veljače 2015. godine, u kazalištu Dolby Theatre u Hollywoodu, Los Angeles.

Akademija je dodijelila počasnog Oscara Jean-Claudeu Carrièreu, Hayao Miyazakiju i Maureen O'Hari a Humanitarna nagrada "Jean Hersholt" dodijeljena je Harryju Belafonteu u studenom 2014. godine. Domaćin svečanosti je bio glumac Neil Patrick Harris.

U kategoriji najboljeg filma ove godine bilo je nominirano osam filmova: American Sniper, Birdman, Boyhood, The Grand Budapest Hotel, The Imitation Game, Selma, The Theory of Everything i Whiplash. Kao favoriti su se izdvojili Birdman, Boyhood i The Grand Budapest Hotel.

Filmovi Birdman i Grand Budapest Hotel osvojili su najviše nagrada, svaki po četiri.

Birdman je dobio sljedeće nagrade: Oscara za najbolji film, najboljeg režisera, i najbolji originalni scenarij za Alejandra Inárritua, dok je Grand Budapest Hotel osvojio Oscar za najbolju originalnu glazbu za Alexandra Desplata. Ritam ludila, je jedini drugi film po broju osvojenih nagrada, a osvojio ih je ukupno tri uključujući i Oscara za najboljeg sporednog glumca za J. K. Simmonsa.

Za najbolju glumicu nominirane su bile: Marion Cotillard (Two Days, One Night), Felicity Jones (The Theory of Everything), Julianne Moore (Still Alice), Rosamund Pike (Gone Girl) i Reese Witherspoon (Wild) – Oscara je dobila Julianne Moore.

Za najboljeg glumca bili su nominirani Steve Carell (Foxcatcher), Bradley Cooper (American Sniper), Benedict Cumberbatch (The Imitation Game), Michael Keaton (Birdman) i Eddie Redmayne (The Theory of Everything) – Oscara je dobio Eddie Redmayne.

Za titulu najboljeg redatelja borili su se Alejandro González Inárritu (Birdman), Richard Linklater (Boyhood), Bennet Miller (Foxcatcher), Wes Anderson (The Grand Budapest Hotel) i Morten Tyldum (The Imitation Game) – Oscara je dobio Alejandro González Inárritu.

Televizijski prijenos pratilo je više od 37 milijuna gledatelja u SAD-u, što ga čini najslabije gledanom ceremonijom još od 81. dodjele "Oscara" 2009. godine.

Izvor: http://bs.wikipedia.org/wiki/87._dodjela_%22Oscara%22

Pripremila: Dora Veronika SMOLIĆ

TKO NOSI BOB FRIZURU?

Dvadesete, početak prošlog stoljeća i početak mode koja se prilagođava ženi. Nestaju duge, teške haljine, korzeti, žene se počinju šminkati, šišati na kratko, nositi hlače, zapošljavaju se u raznim institucijama. Početak „modernog“ slobodnijeg vremena za žene.



Keira Knightley



Elsa Schiaparelli



Selena Gomez

Nakon 1. svjetskog rata došlo je do dramatičnih promjena u društvu, politici i svakodnevnom životu. Svijet mode se modernizirao i prilagodio potrebama žena. Žene su morale preuzeti većinu muških poslova u institucijama za vrijeme njihovog izbjavanja, a te se samostalnosti nisu odrekle ni nakon rata. Žene su zbog toga počele stvarati specifičan stil, pokušavajući pri tom što više ličiti na dječake, tzv. „dječački look“.

Nekadašnje neudobne, duge haljine i korzete zamijenile su lepršave i jednostavne haljine koje su jedva prekrivale koljena i nisu pratile liniju tijela. Najpoznatija i najutjecajnija modna ikona tog doba, Gabrielle „Coco“ Chanel, tada je pokrenula revoluciju u modi, nakon što je prva odrezala svoju kosu, obukla hlače i odbila nositi korzet. Ona je također osmislila poznati parfem Chanel No. 5 te uvela mnoge trendove kroz svoje modne kreacije. Svojim je radom učinila mnogo za daljnju emancipaciju ženske mode. Prva je počela koristiti tzv. jersey koji je tada bio materijal namijenjen samo muškarcima, a još su se koristili lagana vuna, mekani baršun, šifon, lagana svila te mekani pamuk. Svila je bila vrlo poželjna, ali iznimno skupa pa se u Francuskoj razvio novi materijal – „umjetna svila“ ili viskoza. Koristila se za izradu čarapa i donjeg rublja.

Žene su većinom nosile kratke bob frizure sa kovčama, ili pak u niskim punđama u slučaju da nisu htjele kratiti svoju kosu. Žene su se počele šminkati, a osobito popularan bio je crvenoljubičasti ruž kojeg su nanosile samo na sredinu usana kako bi izgledale manje. Jaka šminka dvadesetih godina bila je potpuno suprotna nježnom i ženstvenom izgledu prije rata.

U to je vrijeme bilo potpuno nezamislivo izaći iz kuće bez popularnog cloche šešira, rukavica te torbice. Torbice su bile malene, a žene su u njima nosile samo par osnovnih stvari. Rukavice su se nosile do zgloba ili duplo duže, ljeti su bile od pamuka ili čipke, a zimi od kože.

Što se cipela tiče, najmodernije su bile tzv. T-strip cipele koje su se kopčale s jednim ili dva gumbića. Prosječna visina pete bila je od 5 do 10 centimetara, što se u ono vrijeme smatralo iznimno neudobnim.

Kako bi naglasile elegantnost, žene su nosile bisere i zlato. Coco Chanel je u to vrijeme također pokrenula veliki trend nošenja bižuterije.

Moda 20. stoljeća bila je pod jakim utjecajem umjetničkih pokreta kao što je nadrealizam, stoga su se u modi pojavili geometrijski likovi, čime je dizajnerica Elsa Schiaparelli spojila umjetnost i modu.

Također, po prvi puta u povijesti modu promoviraju filmske zvijezde umjesto plemstva, kao što je bilo do tada.

Moda 20-ih godina ostavila je jak utisak i na današnju modu. Bob frizure još su uvijek popularne, kao i tamne boje ruževa. Iako je u 2014. i 2015. vrlo popularan stil koji asocira na 60-te, u ludim dvadesetima započelo je stvaranje svega ovoga što imamo u današnjem svijetu mode, te sadašnjeg stila moderne žene koja smije izgledom i ponašanjem živjeti brz i funkcionalan život.



Coco Chanel



Louise Brooks



Jennifer Lawrence

13.02. Svjetski dan radija

RADIO - MEDIJ S DUŠOM

Svjetski se dan radija obilježava sa ciljem širenja svijesti o važnosti ovog medija. Počinje se obilježavati 1946. godine na prijedlog Španjolske radijske akademije u znak sjećanja na osnivanje radija Ujedinjenih naroda koji je odobrio UNESCO.



Radio je jedan od prvih medija koji bez obzira na pojavu suvremenih medija nije izgubio svoju važnost. Prema definiciji radio je bežični prijenos signala korištenjem elektromagnetski valova kojima su frekvencije niže od frekvencija infracrvene svjetlosti te se prema tome zovu radio valovi. Radio je jedan od najbržih medija i dopire tamo gdje internet i televizija ne mogu.

U početku je radio bio velik i skup i mogao se slušati samo na slušalice, dok ga danas imamo u mnogo oblika i veličina svugdje oko nas. Prije pojave televizije radio je bio jedini poznati svijet u kojemu su „živjeli“ ljudi. On je spajao ljude diljem svijeta, dijelio im je savjete, slušao njihove želje... Tu moć nije izgubio ni danas. Bez obzira na suvremene medije on je jedini medij kojeg možemo konzumirati uvijek i svugdje je oko nas, u trgovini, kafiću, automobilu, bez obzira što radimo, a sve ga više ljudi slušaju na internetu.

Svjetski dan radija danas je prilika za podizanje svijesti o njegovoj važnosti. U Hrvatskoj danas postoji 158 komercijalnih radijskih postaja, te nacionalni Hrvatski radio s tri programa i osam regionalnih centara. Radio stanica Zagreb počinje sa svojim emitiranjem 1926. godine te je time jedna od prvih radijski postaja diljem Europe.

Prve je riječi na Radiu Zagreb izgovorila Božena Begović: „Halo,halo, ovdje Radio Zagreb, pozdravljamo svoje prve slušaoce i molimo da nam odmah telefonom javite kako nas čujete.“ Danas na radiju ima mnogo informacija za velike i male, vijesti, radio drama, emisije za djecu i mnoge druge. Možemo reći da je radio medij s dušom.

Lucija: Radio slušam dva do tri puta tjedno, a najčešće slušam glazbene želje, vijesti, obavijesti ljudi gdje se nalazi policija. Preporučila bih ga ljudima jer mogu mnogo toga saznati i usput mogu raditi nešto.

Karla: Radio slušam kad sam u autu, sviđa mi se što ga možemo slušati svugdje, ima svega po malo od glazbe i možemo saznati puno toga.

Nina: Radio slušam često, ali ipak najviše kad se vozim u autu ili kad roditelji kuhaju pa usput slušaju radio, nekad kad šećem psa na mobitelu također slušam radio. Najdraži su mi Antena Zagreb i Otvoreni, ali moji u autu slušaju ovaj lokalni - Radio 1. Ako gledamo povijesno, radio je imao velik značaj za ljude jer su preko njega dobivali važne informacije još prije televizije. Danas je meni radio isto izvor informacija, ali najviše mi znači to što se vrte najnoviji hitovi. Evo npr. neki dan sjedim u autu i na radiju jedna starija pjesma koja je meni jako draga, dugo je nisam čula i zaboravila sam već ime pjesme. Da nije bilo radija, ne bih je ponovo čula... Mislim da je sama uloga radija neophodna u svakodnevnom životu čovjeka, starija je generacija jako vezana uz radio. Mi mlađi smo nešto manje, ali znamo slušati. Svima bih preporučila radio jer znaju puštati starije pjesme koje bude nostalgiju, ali i novije pjesme. Radio ima za svakog po nešto, za sve generacije prigodnu pjesmu, a i vijesti, prognozu, oglase... Sve se to može čuti na radiju.

Laura TKALČEC



Samoća

Javljam se promuklim glasom kroz krošnje,
Napuštenih crnina u mojoj glavi.
Okružena sam oblacima mržnje,
A samo želim da mi se nebo plavi.

Nisam više u jatu svojih ptica,
Prozirna sam i nosim krhka krila
Usamljena sam ko' siromah kada jeca
Sunce tražim i ne bih više pala.

Noć se hladna i izgubljena bliži,
A ja san snivam jer gotovo je
Nitko me ne čuje, uzvici su duži

Bez prijatelja na strani živim
Odustajem, ne govorim i tiho j
O samoću, zašto si me odredila krivim?

Klaudija Horvat, 1.c

Život kao igra

Što je život? Zašto ga živimo i kako ga živimo? Načina je bezbroj. Nitko nikad nije živio tuđi život. Sam si odluči i dobro razmisli.

Od malena igra nam je prirodna, dobar način učenja, najbolji zapravo. Kroz igru upoznajemo svijet i ljude oko sebe. Za igru je potrebna samo mašta te kroz nju stječemo nova znanja. Dok smo malena djeca nemamo puno znanja, zato nam ostaje samo mašta i igra. Kako odrastamo sve više znanja ulazi u naše glave i nemilosrdno izgurava maštu. Mnogo je faktora koji utječu na to, tipa obaveze, raznih osobnih ciljeva te smo primorani raditi stvari protiv svoje volje. A život je prilika, mogućnost ... Puno je povlastica, nemojte ih samo tako ignorirati, iskoristite ih! Sjetite se samo svojeg djetinjstva, hajde, zar ne biste htjeli osjetiti tu radost i slobodu iznova? Zapitajte se da li ste sretni, svaki dan. Napravite mjesta za maštu te je iskoristite svojim znanjem!

Živite život maštom djeteta te razumom i znanjem odrasle osobe. Život će vam biti lakši i zračit ćete pozitivnom energijom!

Josip Šokec, 2.d

Pripremile: Antonia HAJDINJAK i Jelena ŠAFARIĆ

4.C – MEDIJSKI TEHNIČARI I WEB DIZAJNERI



Učenici 4.c razreda ovogodišnji su maturanti te smo saznali neke zanimljivosti o njima. Oni su medijski tehničari i web dizajneri, a ukupno ih je 28. Promijenili su tri razrednika za koje kažu da su najbolji i sa svima se jako dobro slažu. U prvom i drugom razredu razrednica im je bila profesorica Ljijana Ille, na maturalac u 3. razredu vodio ih je novi razrednik profesor Vladimir Mihaljević, a trenutno im je razrednik profesor Damir Srnec. Veoma su složan razred, a rado se druže i zabavljaju izvan školskih klupa. U slobodno vrijeme vole izlaziti svugdje gdje je dobro društvo i glazba. Jedva čekaju maturantske dane, a odore nisu bile problem jer su se oni sve već dogovorili na početku školske godine. Na maturalnom putovanju posjetili su Francusku i Španjolsku te kažu da bi se definitivno vratili da mogu jer im je bilo nezaboravno. Uskoro ih čeka matura, ali nisu baš veseli kad čuju taj pojam. Vrlo su komunikativan razred te s profesorima vole raspravljati o svemu, pa čak i o politici. Nesretni su kada je u pitanju završetak srednje škole, ali većinom zbog društva i prijatelja iz razreda. Zato će ove zadnje mjesece zajedno provesti najbolje što mogu.



Anamarija Grkavac

Upisala sam zanimanje medijski tehničar jer me ponajviše zanimala fotografija. Prve sam dvije godine zapravo išla u Varaždin, smjer grafički dizajn, no prebacila sam se u drugom polugodištu drugog razreda u Graditeljsku školu Čakovec. Mogu reći da se moja očekivanja nisu baš ispunila i nisam se baš pronašla u tome te se nadam upisati fakultet u posve drugom smjeru, tj. politologiju. Mislim da je matura dobra stvar jer nama iz strukovnih škola daje priliku da upišemo područje za koje možda nismo školovani. Smatram da su prijatelji iz razreda neprocijenjivi i jako mi je žao što ćemo se rastati.

Filip Ružić

Upisao sam zanimanje web dizajner jer me prvenstveno zanima sam web dizajn, ali i animacija. Moja očekivanja se nisu ostvarila do kraja, ali sve u svemu, zadovoljan sam školom. Nakon srednje škole nadam se da ću upisati multimediju. U slobodno vrijeme volim pogledati dobru nogometnu utakmicu i izaći van s prijateljima. O situaciji u Hrvatskoj vezano uz zapošljavanje nemam baš dobro mišljenje, kao ni većina mojih prijatelja.

Matija Kolenko

Upisao sam zanimanje medijski tehničar jer me zanima zvuk, ali razočarao sam se što se tiče toga jer u školi nismo baš radili nešto ozbiljnije sa zvukom. Izbor za fakultet su mi komunikologija i menadžment, ali sve ovisi o maturi. Mislim da matura nije dobro organizirana jer mi iz strukovnih škola nismo pripremljeni tako dobro kao gimnazijalci te oni imaju veće šanse za upis na fakultet.

Alex Zadravec

Upisao sam zanimanje web dizajner jer me zanimaju web stranice pa tako i web dizajn. Moja očekivanja su se donekle ostvarila, ali mislim da smo mogli naučiti i više što se tiče izrađivanja web stranica i ostalog. O završnim radovima imam dobro mišljenje. Smatram da su zanimljivi i da preko njih možemo pokazati što smo naučili kroz ove 4. godine. Odlučio sam da neću ići na fakultet te se nadam da ću se nakon škole uspjeti zaposliti.

Medijski tehničar: Barić Hana, Golub Tamara, Grkavac Anamarija, Hajdinjak Antonia, Klaić Zoe Franka, Kolenko Matija, Kovačić Karlo, Kovačić Lovro, Lisjak Tara, Mavrin Monika, Mlakar Maja, Strbad Kristina, Šafarić Jelena, Šoltić Lidija, Tisaj Maja, Tkalčec Andreja, Žeželj Sabina

Web dizajner: Beč Iva, Blažek Michael, Bobičanec Alen, Cecarko Romana, Glavina Lucija, Majerski Iva, Novak Josip, Peter Patricija, Pintarić Marta, Ružić Filip, Zadravec Alex

Kako zamišljam pravu roditeljsku ljubav

Definicija prave roditeljske ljubavi – mislim da ona čak ni ne postoji. S obzirom na različitost ljudi odmah možemo zaključiti da će svaki roditelj odgajati svoju djecu na drukčiji način, te da će svako dijete odgoj svojih roditelja protumačiti na drukčiji način. Iako nisam roditelj sa sigurnošću mogu reći da vlastitu djecu neću „odgajati“ materijalnim stvarima ili novcem.

Roditelji su riječ koja svakom od nas ima drukčije značenje, ono nam je naravno i potrebno; svatko od nas ima drukčije viđenje te riječi, pa tako i roditeljstva kao takvog. Mislim da najveću grešku rade roditelji koji djecu odgajaju vlastitim novčanikom. Savršeni primjer takvog roditeljstva je Goriot, iz romana „Otac Goriot“, francuskog književnika Honorea de Balzaca. Goriot je bio čovjek koji je na prvom mjestu uvijek bio otac. Imao je dvije kćerke i toliko ih je volio da je njegova ljubav prerasla u ovisnost i opsesiju. Imao je novca pa je tu svoju ljubav njime i iskazivao. Djevojke su toliko dugo „pljačkale“ oca dok ga nisu dovele na prosjački štup. Tada im Goriot više nije imao što dati, a one su ga ostavile da umre sam. Goriot nije shvaćao da je cijeli svoj život svoje kćeri odgajao na krivi način, a time što ih je razmazio, naštetio je svima koliko i sebi. Uvijek kada vidim djecu koja samo iskorištavaju svoje roditelje, prvo pomislim: „Zar njihovi roditelji ne vide? Ili im namjerno popuštaju zbog straha da ih djeca više neće voljeti kao prije? Ili neki to jednostavno rade kako bi se „riješili dosadne djece“? I tada, kada malo bolje promislim, ne znam koji je od navedenih razloga najgori. Djeca nemaju poštovanja prema roditeljima, gledaju samo kako i gdje će što prije uspjeti smotati roditelje oko malog prsta. A roditelji, oni pak kao da ne vide, svojoj djeci udovoljavaju kako bi učvrstili odnos s njima, kako bi ih djeca još više zavoljela i slično, ni ne sluteći da vjerojatno rade sasvim suprotno. Osobno smatram da djeci treba autoritet, da nam treba netko tko će nas „spustiti na zemlju“; netko tko će nam svoju ljubav pokazivati malim znakovima pažnje, a ne skupim poklonima. Po samoj sebi znam da mi više od čega znači kada me mama dan prije rođendana pita što bih drugi dan željela za ručak, za „svoj dan“ jer znam da poklon kakav god jest ne može uveličati roditelje, koje na kraju neću pamtititi po televiziji ili odjeći koju su mi kupili za neki rođendan, već po malim znakovima kojima su mi uljepšali ne samo dan ili rođendan, već cijeli život. Djeca, a posebno tinejdžeri okrivljuju svoje roditelje dok nešto ne mogu, ne smiju ili kad nešto nije po njihovom, ali kako god da gledam na to, i teška srca to priznajem, znam da su roditelji u većini slučajeva u pravu. Oni su ti koji znaju što je za njihovu djecu bolje, ipak nas poznaju od rođenja i promatraju nas kako odrastamo.

Ne mogu nikoga savjetovati kako da odgaja vlastito dijete; iako nemam iskustva u odgoju djece, moram reći da je odgajanje kao što je to radio Goriot u potpunosti krivo. Roditeljima bih preporučila da s vremena na vrijeme popuste vlastitom djetetu, da kazne dijete ako je nešto učinilo krivo, ali da ga isto tako i nagrade nečime ako je nešto napravilo posebno dobro. Moj savjet djeci bio bi taj da i oni kad-tad „popuste“ svojim roditeljima, te da ih počnu cijeniti, čak i kad je to teško jer ipak, oni su nam roditelji, mi smo njihova djeca, a jedni bez drugih smo nepotpuni.

Jana Sabol, 3.c

Pripremile: Marina MEZGA i Mateja DRK

3.H – INSTALATERI GRIJANJA I KLIMATIZACIJE I PLINOINSTALATERI



Učenici 3.h razreda ove godine su maturanti. U razredu ih je sveukupno 20, od čega ih je čak 14 instalatera grijanja i klimatizacije, a samo šestero plinoinstalatera. Kao razred su složni, posebice kada je riječ on izostajanju, ali nisu složni u svezi s odabirom naturalnih odora, jer se još nisu dogovorili što će biti. Većina razreda bila je na koncertu S.A.R.S.-a u DC Šampion-u, a išli su zajedno zbog zabave i cura, jer u razredu nemaju ni jednu djevojku, iako im, po njihovim riječima, to nimalo ne smeta. Razrednik im je Nikica Protega, koji nam je rekao kako je s njima zadovoljan te nam pridodao kako dečki nisu loši, iako tu i tamo ima koji problem, ali to se riješi. Rekao je i da se s njima veseli naturalnim danima. Kao razred su složni, nema nekih prevelikih problema.

Dragan Horvat

Školujem se za instalatera grijanja i klimatizacije, nisam se htio upisati za to zanimanje, ali sad mi nije žao. Sviđa mi se Graditeljska škola jer je, naspram moje osnovne škole, jako dobra. Tu se osjećam kao gimnazijalac. Nakon srednje škole planiram se zaposliti u firmi Kos ili ići raditi u Njemačku. Na praksi sam u školi i dobro mi je. Do sada sam prolazio s dobrim i vrlo dobrim, a u školi mi se toliko sviđa da bih najradije pao razred pa možda i nastavim školovanje. Za završni rad odabrao sam spajanje radijatora sa crnim cijevima. U slobodno vrijeme volim slušati narodnjake. Jako sam zadovoljan svojim razredom i stoga se ne veselim naturalnim danima jer znam da je to kraj našeg trogodišnjeg druženja.



Dragan Horvat



Mišel Kolarić

Mišel Kolarić

Školujem se za instalatera grijanja i klimatizacije. Na izbor zanimanja utjecalo je to što mi je nedostajao jedan bod za poljoprivrednog tehničara i nisam stekao pravo upisa pa sam se onda odlučio za instalatera, budući da se i moj otac školovao za to zanimanje. Smatram da se nakon srednje mogu zaposliti gdje želim jer sam jako dobar radnik. U slobodno vrijeme bavim se poljoprivredom; volim obrađivati zemlju, a najviše od svega volim traktore. Do sada sam prolazio sa 4 i zadovoljan sam svojim uspjehom. Od glazbe slušam sve osim strane jer mi to baš i ne leži. Zadovoljan svojim razredom, po završetku školovanja će mi faliti, no možda ćemo zajedno raditi u Njemačkoj pa ćemo na taj način ostati na okupu – barem djelomično. Najbolji profesor mi je naš razrednik jer je uvijek uz nas, čak i u situacijama kada to ne zaslužujemo. Preporučio bih ovo zanimanje drugima jer je jako traženo i zanimljivo.



Damjan Kovač

Školujem se za instalatera grijanja i klimatizacije. Htio sam se školovati za računalnog tehničara, ali sam smatrao da mi to neće ići pa sam upisao ovaj smjer. Prolazio sam sa pet. Nakon srednje planiram ići raditi u Njemačku. U slobodno vrijeme izlazim u Šampion, na plesnjake na Mesap i slično, a od glazbe slušam svašta pomalo. Ovo zanimanje ne bih preporučio drugima, ali samo zato što bi mi bili konkurencija.



Pavao Patafta

Školujem se za instalatera grijanja i klimatizacije. Ovaj program odlučio sam upisati jer moj otac ima firmu pa ću nakon završetka srednje škole sigurno posao. Na praksi sam u školi, zadovoljan sam, ali moglo bi biti i puno bolje. Slušam Stoku i volim izlaziti. Zadovoljan sam svojim razredom, u školi sam puno naučio i do sada sam prolazio s vrlo dobrim. Zanimanje bih preporučio svima.



Manuel Bistrovic

Školujem se za plinoinstalatera. Odlučio sam se za to zanimanje jer mi se činilo super. Na praksi sam kod ujaka, puno radim, ali nisam baš zadovoljan. Nakon završetka škole mislim ići raditi u Njemačku. Završni rad mi je servisiranje bojlera, a tu temu odabrao sam iz razloga jer mislim da je to najlakše napraviti. Bavim se sportom, treniram nogomet, u NK Sokol Vrtišinec, igram na poziciji zadnjega veznog.

Instalater grijanja i klimatizacije: Emanuel Bočkaj, Kristijan Bucifal, Tomislav Hajdarović, Gordan Horvat, Dragan Horvat, Josip Ivanović, Mišel Kolarić, Damjan Kovač, Ivan Matkov, Filip Novak, Dominik Novaković, Pavao Patafta, David Vražić, Filip Zdravec

Plinoinstalater : Manuel Bistrovic, Dušan Horvat, Matija Korvat, Dino Karlovčec, Karlo Kranjec, Nikola Posavec



U srijedu, 4. ožujka u posjet našim školskim radionicama, točnije keramičkom odjelu, došlo je osamnaestero učenika od 1. do 4. razreda III. OŠ Čakovec, zajedno sa učiteljicom Zdenkom Novak. Učenici su polaznici izvannastavne aktivnosti „Mali građani“, a ova suradnja rezultat je provedbe građanskog odgoja i obrazovanja u našoj školi.

MALI I VELIKI GRAĐANI

Za učenike je organizirana radionica izrade posuda za cvijeće koju je za ovu priliku osmislila nastavnica keramičke grupe predmeta, Tamara Mustać, a sam moderator grupe bio je učenik. Učenici su kroz igru „Kako kaktusu naći dom“ spoznali da su glina s kojom rade te zemlja koja se stavlja u glinene posude idealan prirodno okruženje koje će im omogućiti ugodan život. Nakon igre mlađi učenici su se raspodijelili u grupe sa starijim učenicima, koji

su ih vodili u samom procesu rada. Tako su mlađi imali prilike isprobati kako je raditi na lončarskom kolu, a izrađivali su i dekoracije na prethodno izrađenim lončanicama. Cijeli susret završio je kratkim druženjem uz grickalice i sokove, a svrha mu je bila usvajanje pozitivnih vrijednosti kod učenika, poticanje na samoostvarenje, timski rad i njegovanje jednakosti čime su zastupljene društvena, međukulturna i ekološka dimenzija građanskog odgoja i obrazovanja.

Laura TKALČEC

Pripremile: Karla KOVAČIĆ i Laura TKALČEC

DANI HRVATSKOG JEZIKA

Dani hrvatskoga jezika obilježavaju se 11. – 17. ožujka svake godine, još od 1997. godine.

Manifestacija je utemeljena u spomen na Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika po nadnevcima deklaracijskih zbivanja:

- 3. ožujka Deklaracija je prihvaćena
- do 15. ožujka potpisale su je sve relevantne udruge i ustanove
- 17. ožujka 1967. godine objavljena je u Telegramu.



Hrvatski je slavenski jezik, zapadnojužnoslavenske podskupine, a razvio se iz praslavenskoga. Danas je on služben jezik u Republici Hrvatskoj i jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, a njime se služe i pripadnici hrvatske etničke i jezične manjine u Srbiji, Crnoj Gori, Sloveniji, Mađarskoj, Austriji, Slovačkoj, Italiji te u drugim državama u kojima žive pripadnici hrvatske jezične zajednice.

Hrvatski jezik obuhvaća standardni, odnosno književni jezik te sve narodne govore kojima se služe Hrvati. Dialektima čakavskoga i kajkavskoga narječja govore samo Hrvati, dok se štokavskim narječjem uz Hrvate služe i Bošnjaci, Srbi i Crnogorci.

Hrvatska pisana jezična baština svoje početke bilježi već krajem XI. stoljeća. Najstariji su hrvatski tekstovi pisani svojevrsnom mješavinom hrvatske inačice crkvenoslavenskog jezika i arhaične čakavštine te isključivo glagoljicom. Od XII. stoljeća Hrvati razvijaju vlastitu inačicu ćiriličnoga pisma koja se najčešće naziva bosančicom, a od XIV. stoljeća sve se češće počinju koristiti i latiničkim pismom.

Temelji standardizacije današnjega hrvatskoga jezika uglavnom su učvršćeni krajem XIX. stoljeća „Hrvatskim narodnim preporodom“, kada je i stvoren ortografski sustav kakvog danas poznajemo.

Osamostaljenje Republike Hrvatske omogućilo je hrvatskomu jeziku samostalan i prirodan jezični razvoj, neovisan o političkim, društvenim i drugim pritiscima.

Hrvatski je jezik ugrađen u temelje hrvatskoga nacionalnog i jezičnog identiteta, no standardni se jezik međutim ne može nikada dokraja naučiti. Stoga je proučavanje i njegovanje hrvatskoga jezika i njegova standarda, kao i njegovog unaprjeđenja osnovna zadaća Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje. Između ostalog, jedna od primarnih zadaća bila bi jedna jasna gramatička i pravopisna norma, kao i pogodan nastavni plan i program za učenje materinskog jezika u školama.

Rodu o jeziku

O jeziku, rode, da ti pojem,
O jeziku milom tvom i mojem!

O preslatkom glasu onom
U komu te mile majke
Usnivahu slatke bajke,
Koga šaptom i romonom
Duši ti se svijest probudi
Te ti spozna i uvidje
Da ti bolje nije nigdje
Do na tvoje majke grudi!

Po njemu te svijet poznaje živa,
Na njem ti se budućnost osniva.

Zato uvijek k njemu teži,
U njegovo jato hrli,
Oko njega mi se grli
I u čvrsto kolo veži
Pa ti neće vremeniti
Burni trijesi da nahude;
Po jeziku dok te bude,
I glavom će tebe biti!

Ljub' si, rode, jezik iznad svega,
U njem živi, umiri za njega!
Po njemu si sve što jesi:
Svoje tijelo, udo svijeta,
Bus posebnog svoga cvijeta
U naroda silnoj smjesi.
Bez njega si bez imena,
Bez djedova, bez unuka.
U prošasti sjena puka,
Ubuduće niti sjena!

Petar Preradović

In memoriam BRANKO PLECHINGER, prof. 1946. - 2015.

Branko Plechinger rođen je 21.12.1946. u Našicama, gdje je završio osnovno i srednje obrazovanje. Nakon završenog studija na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu stekao je zvanje profesora matematike s nacrtom geometrijom.

Punih 18 godina radio je kao profesor na Srednjoj školi u Našicama, gdje je ostavio dubok trag ne samo kao profesor i razrednik, nego i kao aktivni član i predsjednik Kulturno-umjetničkog društva „Lisinski“. Bio je inicijator i sudjelovao u osnivanju Osnovne glazbene škole. Svirao je u tamburaškom orkestru, igrao šah, volio nogomet, tenis i skijanje.

Životne prilike odvele su ga iz Našica najprije u Kutinu 1992., a već iduće godine u Varaždin u tadašnju Rudarsku i kemijsku školu. U Čakovec se doselio 1995. i radio najprije u Ekonomskoj školi i Gimnaziji. U Graditeljskoj školi u Čakovcu počinje raditi 1999., gdje je nakon 13 godina predanoga rada dočekao i punu mirovinu, 2012. godine.

Dugogodišnji je član pjevačkoga zbora „Josip Slavenski“.

Kad razmišljamo o kolegi Plechingeru, najprije se sjetimo njegove staloženosti, pozitivizma i kolegijalnosti.



Kolega Branko volio je život i znao ga cijeniti. Volio je rad s mladima. Bio je omiljeni profesor matematike generacijama učenika. Kao dobar duh kolektiva, Branko je znao matematički pedantno analizirati situacije koje su naizgled bile zamršene. Uvijek nekako u sjeni, a ipak sveprisutan, aktivan, sportskog duha, uvijek vedar, kakvog ćemo imati u sjećanju, oplemenio je svakoga tko je s njim radio.

Hvala mu što je bio dio naših života,

prijatelji i kolege iz srednjih čakovečkih škola

3D ANIMACIJA



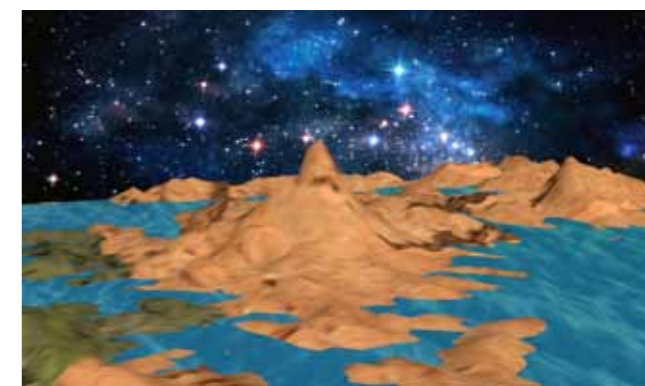
Maja Mlakar,4.c



Lovro Kovačić,4.c



Tara Lisjak,4.c



Tamara Golub,4.c

Pripremila: Suzana ORŠUŠ

Blagoslov u Godini posvećenog života



Blagoslov u učeničkome domu uz zajedničku pjesmu.

Prvi ovogodišnji program u Učeničkome domu Graditeljske škole Čakovec već je tradicionalno bio blagoslov doma, njegovih stanara te djelatnika škole i doma. Ovom prigodom ustanovu su pohodili uvijek dragi gosti, mladi iz Molitvene zajednice Totus tuus. Sam je blagoslov obavio fra Josip Župan iz Čakovca.

U 2015. koja je po odluci pape Franje određena kao Godina posvećenog života zadana su tri cilja kojima bi zapravo svi trebali težiti. Prvi je sa zahvalnošću se spomenuti nedavne prošlosti, drugi je s nadom prigriliti budućnost sa sviješću da kriza kroz koju prolazi društvo i sama Crkva dotiče u punini i posvećeni život. Treći cilj Godine posvećenog života je sa strašću živjeti sadašnjost, a to podrazumijeva između ostalog istinsko prijateljstvo i duboko zajedništvo.

Druženje u Caritasovom dnevnom boravku



Trenuci druženja štićenika dnevnog boravka i gostiju iz Graditeljske škole Čakovec.

Na samome koncu minule godine učenici i profesori Graditeljske škole Čakovec posjetili su Dnevni boravak djece Dr. Antun Bogdan u Čakovcu koji drži Caritas Varaždinske biskupije. Već desetak godina oni posjećuju ovu ustanovu koja je namijenjena djeci s najtežim oblicima cerebralne paralize i višestrukim oštećenjima. Učenici i profesori izveli su i prigodni program, a sa štićenicima i djelatnicima u odličnom raspoloženju uz ples su okitili božićno drveće.

Druženje je i ovoga puta bilo dojmljivo, osobito onima koji su bili u posjeti prvi put i koji o svakodnevnim životnim problemima štićenika bo-

ravka znaju malo ili ništa. Pod dojmovima posjete jedna od gošći dnevnog boravka, učenica prvog razreda Graditeljske škole Čakovec, je istakla ...posjet instituciji prerasla u nezaboravno životno iskustvo i obogaćuje nas trajnim uspomena na djecu koja jednostavno nisu imala sreće na samom početku života, a znaju se smijati i radovati. Tek u ovakvim susretima postajemo svjesni kako su mnoge stvari koje većina nas podrazumijeva kao same po sebi razumljivima, zapravo neprocjenjiv dar koji bi nas trebao obvezivati na pomoć i suosjećanje s drugima i drugačijima.

„Kalinka“ i „Črne strele“ za fašnjak

Fašnjak je i svi se dobro zabavljamo! Tako je bilo i u našem učeničkom domu u utorak 17. veljače ove godine. U večernjem programu u tv-sali u prizemlju doma bilo nas je dosta i maskiranih i onih koji to nisu bili. Odlično raspoloženi nastupom učenika koji su zasvirali i učenica koje su zaplesale izabrali smo i najbolje maske te nagradili njihove vlasnike. Posebne gošće večeri su nam bile članice Udruge „Kalinka“ iz Čakovca koje su nam predstavile tradicionalne ruske narodne pjesme i igre. Pri samome kraju programa nastupili su muzičari iz KUD-a „Črne strele“ iz Paraga koji njeguju romsku pjesmu. I vi možete osjetiti dio atmosfere s ovog programa gledajući ove slike!



Fašnik u Graditeljskoj školi Čakovec

Tri domska benda za Valentinovo



Danijel Bogdan (bubnjar), Sascha Milostić (tehniko) i portir Božidar Mihalic (gitara)



Voditeljice programa (s lijeva) Paula Vrban i Helena Frančić

Valentinovo i ove godine nije obilježeno samo u Graditeljskoj školi Čakovec, nego i u njegovom učeničkom domu. U bogatom programu u prizemlju doma za Valentinovo - Dan zaljubljenih nastupili su članovi čak tri domska benda!

Prvi se predstavio u sastavu Augustin Tilošanec, Ivan Pintar, Mark Žegarac i Ivan Namjesnik. U plesnoj točki se potom iskazao Robert Kašić dok je Suzana Oršuš pročitala dvije neobične SMS-poruke koje je jedna učenica poslala svojim roditeljima. Iste samo prividno govore o ljubavi, a zapravo se na šaljiv način odnose na svakodnevne učeničke boljke. Ove godine u našem učeničkom domu koji je dobio svoju glazbenu sobu i nove instrumente svira više glazbenih sastava. Jedan od njih sačinjavaju učenik Danijel Bogdan i portir Božidar Mihalic koji su također nastupili na ovom valentinovskom programu.

Treći domski bend koji je nakon toga zasvirao sačinjavaju dva Ivana, student Pintar i srednjoškolac Namjesnik. Potom je uslijedila podjela ljubavne i prijateljske pošte gdje smo saznali tko koga ljubi, zašto, koliko,koga i koju najviše tko voli.

U zagrijanoj atmosferi proglašene su najurednije i najurednije sobe te one najneurednije. Svi su nešto dobili, prvi i drugi nagrade, a „nagradne bonove“ za dodatno čišćenje zajedničkih prostorija oni u trećoj grupi. Time je završena ne samo akcija izbora naj-soba u učeničkome domu, nego i program proslave Valentinova.



In memoriam
KATARINA BREKALO, prof.
19.1.1953. – 28.2.2015.

ljepšemu, pravednijem, humanijem društvu, društvu u kojem će stvaralačka mladost zablistati u svojem punome sjaju.

U vrijeme poratno, puno nedaća, siromaštva, gladnih jutara i posnih večeri, i velikih državnih planova o ružičastomu „sutra“, a koje se nikada nije ostvarilo, rođena je naša dojučerašnja kolegica Katarina. Rođena 1953. u Dekanovcu, školovala se potom u Varaždinu za medicinsku sestru, da bi nakon toga – ambiciozna kakva je već bila – nastavila studij i diplomirala kao socijalna pedagoginja.

Nakon kraćega zaposlenja u Medicinskom centru, postaje djelatnicom Centra socijalne skrbi u Čakovcu kao socijalna djelatnica, a potom Graditeljske škole, na radnom mjestom odgovateljice u Učeničkomu domu.

Godine 1998. postavljena je za voditeljicu Učeničkoga doma. Kao voditeljica odgojno-obrazovne ustanove ulaže maksimum svojih snaga i sposobnosti u osiguravanje odgovarajućih uvjeta rada i optimalni razvitak mladoga bića povjerena joj na skrb. Odgovarajući rezultati se potom sve više nižu i postaju vidljivima, ali se usporedo s njima gomilaju i poteškoće, koje ih nastoje neutralizirati. Ustanova kojoj je na čelu kao voditeljica jasno se profilira u širim okvirima kao kvalitetna i plodonosna, njegujući usku suradnju i razmjenjujući vrijedna iskustva s onima najboljima u Republici Hrvatskoj. Učenički dom GŠ za njezina mandata sudionikom je niza značajnih učeničkih manifestacija, ali i stručnih skupova i oblika usavršavanja i njihove primjene u svakodnevnoj praksi. U vlastitom okruženju Katarina, podrškom drugima s vrijednim idejama, ali podjednako i sama vlastitim upornim radom ispisuje stranice uspješne edukativne ustanove u povijesti medimurskog i hrvatskoga školstva u području domskog odgoja.

Svoj radni vijek završila je 2014. kao profesorica Brekalo – kako su je dječica zvala.

U ime svih njih, u ime svih nas hvala ti, Katarina.

Ivan Kutnjak, ožujak 2015.

Odlaskom svakoga od nas svijet postaje siromašniji, tužniji, osamljeniji u prostoru nekih svemirskih izmaglica i nevidljivih staza i ljestava ka višem stadiju bivstvovanja među oblacima, u agregatnom stanju poznatu samo unutarnjemu oku i čujnu samo u nostalgичnu povjetarcu sjećanja.

Katarina – naša Katarina – živjela je svoj poziv, svoje poslanje i racijem i emocijama. Formirana edukološki kao univerzitetski zreo i samostalni djelatnik, s izraženom osobnom notom za život i suživot u socijalnoj harmoniji, duboko osim toga svjesna da do nje čovjeka ne donosi plutanje maticom rijeke, već da je potrebno snažno uprijeti vlastita vesla pred brzicama i strminama, Katarina – koja se, eto, danas odmara, a kakvom ju je uopće nemoguće bilo i zamisliti – bila je i potpora, i savjetnik, i suradnik, i oštri naredbodavac ako je trebalo, kako bi se željeni cilj ostvario.

S izrazitim osjećajem odgovornosti u poslu, a što bi joj priskrbilo počesto i osobne gorke časove, sa žarkom željom da sve strune na instrumentu kolektivnog samoprijedora budu podjednako i do maksimuma zapete i usklađene, zapostavljajući često i vlastito pravo na odmor, na predah, žurila je svome cilju: jednomu



Zoe Franka Klaić, 4.c

Gubitak

Rujan. Mjesec koji svima zadaje muke, a najviše učenicima. Početak još jedne dosadne školske godine.

Za mene je to bio početak novog prijateljstva s novom curom koja je došla u naš razred, po imenu Lana. Izgledala je potpuno drukčije od ostalih cura i baš to mi je zapelo za oko. Bila je nekako tajanstvena i misteriozna. Nije se ni s kim družila. Uvijek je sjedila u stražnjem kutu pokraj prozora i nešto zapisivala u svoj mali crni dnevnik koji je imao na prednjoj korici veliku, crvenu mašnu. Prišla sam joj jednog dana. Htjela sam je bolje upoznati. Ali kad sam sjela kraj nje i pitala je što radi, brzinom munje zatvorila je dnevnik i pogledala me ubojitim pogledom od kojeg sam se skamenila. Promatrala me neko vrijeme, a zatim je počela gledati van kroz prozor. Ja nisam odustala. Svaki sam dan dolazila sjediti pokraj nje u nadi da će se nešto promijeniti.

I jedne kišne srijede se doista dogodilo božanstveno čudo. Sjela sam pokraj nje, a ona me upitala: - Julia, jel' mi možeš posuditi svoju bilježnicu iz hrvatskog? -

Bila sam zbunjena što je progovorila, to je ja mislim bilo prvi put otkad je u ovom razredu da je progovorila riječ. I tako smo započele razgovor i pričale o svemu i svačemu. U jako kratko vrijeme sam saznala puno o njoj, barem sam tako mislila. Kasnije su mi prišle ostale cure iz razreda i zaprijetile mi ako se budem družila s Lanom da će mi zagorčati život. Naravno da ih nisam slušala, nisam ih se bojala. Kasnije smo Lana i ja išle kući i zapitala sam je da li kasnije mogu svratiti do nje, ali ona mi je zamuckujući odgovorila da kasnije ide s roditeljima u kino i da ne može. Djelovalo je kao da nešto skriva, kao da laže. Ne znam zašto, ali ipak sam kasnije otišla do nje. Otvorila mi je starija ljupka gospođa. Predstavila sam se:

-Dobar dan, ja sam Julia. Lanina sam prijateljica, jel' ona možda kod kuće?-

-Kakvo krasno ime imaš, baš mi se sviđa. Ali u ovoj kući ne stanuje nikakva Lana.-

-Jel' možda znate dal' negdje u susjedstvu živi neka Lana? Duge smeđe kose, smeđih očiju... Uvijek je sama i na licu ima jedan mali ožiljak.-

-Oprosti, zlato, ali stvarno ne bih znala.-

-Dobro, hvala Vam, dovidjenja!-

-Dovidenja!-

Ovo me doista zbunilo, ali i razljutilo. Zašto bi mi dala krivu adresu i što li krije u svom tajnovitom dnevniku? Odlučila sam otići u grad na kolač. A onda sam je ugledala! Bila je za šankom jedne propale rupe gdje samo pijanci i narkici zalaze. Bila je obučena kao neka kono-barica. Sjela sam na klupu ispred i čekala da joj završi smjena. U pola 11 izašla je van. Zaskočila sam je i počela se na nju ljutito izderavati.

-Pa dobro, kakva si ti to osoba? Kako si mi mogla namjerno dati krivu adresu? Kako možeš? Kako mi možeš lagati? Što si mi sve još slagala? Glupačo jedna! Mislila sam da si dobra osoba!-

Lana me je cijelo vrijeme samo mirno promatrala te mi na kraju smireno odgovorila:

-Dođi, idemo kući, a putem ću ti sve objasniti.-

Pristala sam. Lana je započela svoju priču:

-Vidiš ovaj ožiljak tu?-

-Da. Što s njim?-

-Taj ožiljak zadobila sam u prometnoj u kojoj mi je poginula cijela obitelj. Mama, tata, dvije sestre, brat...-

-Lana, ja...-

Sad, već na rubu plača.

-Šuti, sad ja pričam. Željela si istinu, tu ti je sad. Nakon smrti moje obitelji više se nitko nije želio družiti sa mnom. Nije mi bilo jasno zašto. Ismijavali su me jer imam taj ožiljak. Njima nije bilo jasno, a ni sad nije koliko je meni bilo teško, koliko mi je sad teško. Nitko ne zna kako je to dok izgubiš obitelj.-

-Ali zašto si mi lagala za adresu?-

-Posvojena sam. Moji sadašnji roditelji su užasni. Živa koma. Ne dopuštaju mi ništa, da se s ikim družim, stalno moram učiti, čak mi ni džeparac ne daju, moram sama zaraditi.-

-Molim te, oprosti mi što sam se onako glupo ponijela. Nisam imala pojma kako je tebi, molim te, oprosti mi. Ja imam sve u životu. Imam obitelj koja me voli, a ti to nemaš. Sad mi je ful bed što sam se onako iskalila na tebi. A zbog čega? Zbog toga što sam razmaženo dijete koje misli da mu sve mora biti posluženo na pladnju. Želim ti pomoći da pronadeš sreću u životu. Prvo treba početi s tvojim „roditeljima“, a ostalo će lako. Al' imam još jedno pitanje, što ti je onaj crni dnevnik?-

- Taj dnevnik je pripadao mojoj majci, bila je spisateljica. Željela sam barem dijelom da bude prisutna svaki dan uz mene, a to sam pronašla u tome da pišem o svemu što se događa oko mene. -

Pogledala sam na sat i vidjela da je prošlo 11. Požurila sam kući i obećala Lani da ćemo sve zajedno riješiti. Sutradan sam u školi upitala ostale cure zašto se ne žele družiti s Lanom, a one su hladno odgovorile: „Zato jer nam se ne sviđa kako se odijeva i jako je ružna.“ Odgovorila sam im jednom rečenicom: -Prvo pogledajte sebe, a onda osuđujte druge.-

Lana i ja smo postale najbolje prijateljice. Povrijedilo ju je kad je saznala što su ostale cure rekly o njoj, ali nas to nije zanimalo; glupo bi bilo trošiti energiju i pažnju na nepotrebne ljude. Lana je dobila nove roditelje i život joj se totalno promijenio na bolje.

Lucija Obadić, 1.d



3D ANIMACIJA - Anamarija Grkavac, 4.c

Od bacačkih disciplina do atletskog uspjeha

KLADIVO – KUGLA - DISK

Nedavno se naš učenik Sven Todorović dokazao koliko je dobar u atletici, točnije u bacačkim disciplinama. Sven ima sedamnaest godina, dolazi iz Čakovca te ide u 3.d razred, smjer medijski tehničar. Atletikom se bavi već jedanaest godina. Unutar atletike postoje 3 podjele: trčanje, skakanje i ono čime se on bavi, bacanje. Od četiri bacačke discipline kaže da je jako dobar u njih tri, a to su kladivo, kugla i disk. U kladivu je drugi u državi, a disku i kugli drži prvo mjesto za mlade juniore, a za starije juniore je drugi u državi.



8. ožujka 2015. Sven je u Splitu bacao disk težak 1,75 kg te ga je bacio 54,22 m. To je ujedno i međimurski rekord i s tim rezultatom prebacio je kvalifikacijsku normu od 54,00 m što je dovoljno za europsko prvenstvo, koje se ove godine održava u Švedskoj nedaleko od Stockholma, u gradu Eskilstuna. Tamo mu je želja ući među 12 najboljih, ali kaže da će biti teško jer će biti među mlađim sudionicima. Ima i normu za svjetsko prvenstvo sljedeće godine u Rusiji u gradu Kazanu gdje bi mogao biti vrlo uspješan. Europsko prvenstvo počinje mjesec dana poslije završetka škole 16. srpnja.

Sven nam poručuje: „Norma je rezultat koji treba prebaciti da se kvalificiraš na neko veliko natjecanje. Želio bih mladima reći da se počnu baviti sportom te da nije bitan rezultat, već je bitna sreća i zadovoljstvo. I sportom upoznajemo ljude diljem svijeta i jednostavno uživaš u tome što voliš, a sport je jako zarazan.”

Lucija ŠAFARIĆ



Liga prvaka

Rukometaši PPD-a Zagreb nastavili su besprijekoran niz u Areni ove sezone u Ligi prvaka. Izgubila je i španjolska La Rioja i to golom Čelice s praktički pola terena...

La Rioja imala je 30-30 i napad za pobjedu u posljednjoj minuti utakmice protiv PPD-a u Areni. Domaćini izdržavaju napadima sjajnim izlascima, šut odlazi pored gola 10-ak sekundi prije kraja, a u preostalom vremenu Španjolci rade prekršaj gotovo na polovici igrališta. Vrijeme je isteklo, ostalo je tek puknuti po голу udarac koji završi u mreži jednom u „mali milijun puta”.

Stariji poznavatelji rukometa sjetit će se kako je Ivano Balić na Euru 2004. zabio Španjolicima iz devet-

erca s istekom vremena, ali na postavljen blok i s 15-ak metara udaljenosti malo je tko uspio pogoditi. Jedan od njih je i Duško Čelica, bosanskohercegovački reprezentativac koji je stisnuo zube, pogodio blok, a lopta je uz čudnu putanju odskočila od gostujućeg golmana i završila u mreži. Duško Čelica je nakon utakmice izjavio kako je rekao treneru „zamijenite me, ja ću sigurno dati gol”.

Nikola JANKOVIĆ



HRVATSKA IZGUBILA OD SRBIJE S ČISTIH 5-0

Hrvatska teniska reprezentacija tek je drugi put u povijesti izgubila meč Davis kupa bez osvojenog boda. Prije 12 godina Juan Carlos Ferrero, Carlos Moyá, Albert Costa i Alex Corretja „sredili” su Marija Ančića, Ivana Ljubičića i Lovru Zovka u Valenciji, a u Kraljevu su to ponovili Troicki, Đoković, Nenad Zimonjić i Filip Krajinović.

Srbija je već nakon drugog dana nadmetanja protiv Hrvatske u prvom kolu Svjetske skupine Davisova kupa izborila prolazak u četvrtfinale, a posljednjeg dana hrvatski su tenisači pretrpjeli još dva poraza.

Filip Krajinović, stoti tenisač svijeta, svladao je Franka Škugora 6-4, 6-2 za sat i 20 minuta igre, a Viktor Troicki sredio je Matu Delića još brže, nakon samo 55 minuta bilo je 6-4, 6-3 za 41. tenisača svijeta.

Nikola JANKOVIĆ



ŽUPANIJSKO NATJECANJE SREDNJIH ŠKOLA U ODBOJCI

2x BRONCA

Ekonomska i trgovačka škola Čakovec i ove je godine bila domaćin županijskih natjecanja srednjih škola u odbojci za mladiće (13. veljače) i djevojke (20. veljače). Naša se škola također uključila te s obje ekipe sudjelovala u natjecanjima. U oba natjecanja sudjelovalo je 5 školskih športskih klubova. Kod mladića su to bili: Ekonomska i trgovačka škola Čakovec, Gimnazija Josipa Slavenskog Čakovec, Graditeljska škola Čakovec, Tehnička škola Čakovec, te Srednja škola Čakovec, a kod djevojaka: Ekonomska i trgovačka škola Čakovec, Gimnazija Josipa Slavenskog Čakovec, Graditeljska škola Čakovec, Srednja škola Čakovec, te Srednja škola Prelog.

Kod mladića, nakon razigravanja po skupinama, u finale su se plasirale Tehnička škola Čakovec i Srednja škola Čakovec. Odbojkaši TŠČ-a bili su uvjerljivo bolji te su slavili rezultatom 2:0. Naši odbojkaši borili su se za 3. mjesto protiv Gimnazije Josipa Slavenskog te su i zaslužili to mjesto rezultatom 2:0. Za Graditeljsku školu Čakovec nastupili su: Miroslav Korunek, Antonio Juras, Luka Kregan, Ivan Jelinić, Saša Jarni, Dario Hajdinjak i Matija Pušar, a vodio ih je profesor Vladimir Novak.

Naše su djevojke također osvojile 3. mjesto. U razigravanju po skupinama prvu su utakmicu igrale protiv Gimnazije Josipa Slavenskog, no tu su pobjedu slavile gimnazijalke rezultatom 2:0. Drugu utakmicu u skupini igrale su protiv Srednje škole Prelog te zasluženo pobijedile rezultatom 2:0. U finale su se plasirale Ekonomska i trgovačka škola i Gimnazija Josipa Slavenskog. Nakon zanimljive utakmice slavila je Gimnazija Josipa Slavenskog te se tako plasirala na regionalno natjecanje iz odbojke.

Naše su se djevojke za 3. mjesto borile protiv Srednje škole Čakovec te ga pravedno zaslužile. Za Graditeljsku školu Čakovec nastupile su: Antonia Hajdinjak, Dea Poljaković, Helena Rešetar, Barbara Delladio, Martina Levanić, Ana Matotek i Neva Nevičica Horvatić, a vodio ih je profesor Vladimir Novak.

Antonia HAJDINJAK



Kristina Strbad, 4.c

OBLIKOVANJE PROSTORA I OBLIKOVANJE U PROSTORU



Graditeljska škola Čakovec se raznovrsnošću svojih odjela (graditeljstvo, likovna umjetnost, informatika) profilirala kao mjesto gdje se praksa združuje s imaginativnim umijećima. Uoči važnih momenata (iduće godine uz dvadesetu obljetnicu postojanja Likovnog odjela i dizajna, obilježava se pet i pol desetljeća rada škole) prvi put će zajedno izlagati likovni umjetnici i dizajneri koji oblikuju vizualni identitet ustanove. Ovom izložbom pozornost javnosti skrećemo na devetero umjetnika (**Darija Dujam, Krešimir Hlebec, Petar Križnar, Bojan Miljančić, Tamara Mustač, Vesna Osojnički, Suzana Šestan, Dario Štokić i Andrija Večenaj**). Isti su se našli na zadatku da u okviru svojih estetskih uvjerenja zainteresirane mlade ljude uvedu u način postojanja i izraz na tragu umjetničkih preispitivanja svijeta i osobnoga postojanja.

...čvrstoća združena s prozračnosti svojstava su zbog kojih **Darija Dujam** odabire lijevani porculan kao medij izražavanja stvarajući samostojeća rasvjetna tijela. Profinjenost linije i nijansiranost sjene **Krešimir Hlebec** kultivirao je do razine specifičnog zaštitnog znaka svog rukopisa. Rad **Petra Križnara** potvrđuje legitimnost razvidne, gotovo arhetipske, snage masivnih formi, sve manje prisutnih u suvremenom kiparskom stvaralaštvu. Krajolici **Bojana Miljančića** oblikuju se na granici apstrakcije, zgušnjavanjem i prorjeđivanjem mreže linija, tek naznakom sugerirajući objekt. U poimanju **Tamare Mustač** umjetnost je dio svakodnevice i praktičnog života. Ona revitalizira ideju obrta u plemenitom značenju riječi. **Vesna Osojnički** kiparica je izuzetno interesantne energije koja pomiruje mušku snagu i lirsku krhkost. Dizajnersko iskustvo **Suzane Šestan** zastupljeno je namještajem kompaktnih formi, čistih i skladnih geometrijskih oblika te visoke funkcionalnosti. Djelo **Darija Štokića** suptilni je postav kolorativnih energija linija i površina. Kroz dosjetljiva dizajnerska rješenja **Andrija Večenaj** spretno kombinira funkcionalne i estetske zahtjeve suvremenog dizajna s tradicionalnim vrijednostima ukorijenjenima u nostalgiji.

(Katalog izložbe, Tanja Karas i Emilija Kovač).

Izložba radova akademskih likovnih umjetnika i diplomiranih dizajnera - profesora likovne umjetnosti i dizajna u Graditeljskoj školi Čakovec.

Izlažu:

Darija Dujam-Juras, magistra umjetnosti - keramika
doc. art. Krešimir Hlebec, akademski slikar - grafičar
Petar Križnar, magistar umjetnosti
Bojan Miljančić, akademski slikar
Tamara Mustač, diplomirana dizajnerica
mr. art. Vesna Osojnički, akademska kiparica
Daro Štokić, akademski slikar - grafičar
Suzana Šestan, diplomirana dizajnerica
Andrija Večenaj, magistar dizajna
Predgovor: dr. sc. Emilija Kovač, prof.
Mjesto: izložbeni prostor Centra za kulturu Čakovec.
Otvorenje: 9. travnja 2015. u 19 sati.
Izložba je otvorena do 4. svibnja 2015. godine.

Čin javnoga nastupa za umjetnika i za djelo jednako je važan kao i intimni momenti kontemplacije ljepote i stvaranja jer je umjetnost u velikom dijelu svoga postojanja socijalna činjenica, a njen tvorac je nužno socijalno biće. U tom smislu i ova je izložba estetski, svjetonazorski, pedagoški i socijalni čin.

Izložba će biti otvorena 9. travnja postavom radova nastavnika u izložbenom prostoru Centra za kulturu Čakovec. Svečanost zatvaranja planirana je 30. travnja na Dan Međimurske županije i Dan Graditeljske škole Čakovec kada će istoj biti priključeni maturalni radovi učenika Likovnog odjela i dizajna škole.

Pripremili: dr.sc. Emilija Kovač, prof. i Aleksej Milinović, dipl.politolog

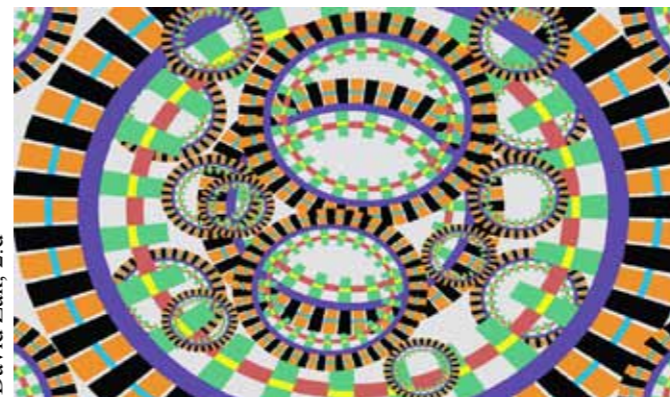
Život u svijetu igrica
(iz djevojačkog kuta gledano)

Igrice. Stvar bez koje današnja djeca ne mogu. Postoje svakakve vrste, one za male kikiće i one za velike harambaše.

Dečki su više ovisni o njima. Cure više zanima šminka bez koje ne mogu jer uvijek moraju biti obojene u šarene boje ko brbljave papigice, zatim odjeća i slične stvari jer je njima, odnosno nama važnije da smo uvijek lijepe i uredne. Po nama je igranje igrica gubljenje dragocjenog vremena koje se može puno bolje i korisnije iskoristiti. Ali dečki to ne shvaćaju. Oni su postali ovisni o besmislenim igricama ko pušači o cigaretama. Igraju ih danju i noću. Po kiši i suncu. I kod kuće i u školi. Nema te sekunde koja prođe, a da oni ne tipkaju po „pametnim“ telefonima ili brzim kompjutorima koji su stalno upaljeni kao veliko, užareno sunce. Dečke bismo mogli početi zvati zombijima jer su im oči toliko velike kad igraju da izgledaju poput zombija. Ali da prijedemo na stvar. Pokušat ću opisati jedan dan ovisnika o tipkanju i igranju. Ja, iskreno, nisam ovisnik, ali ponekad si dopustim tu dozu ovisnosti da proteče mojim žilama te mi pruži osjećaj sreće i smirenosti. Moja braća su veliki ovisnici, ali smatram da postoje još veći od njih dvojice, odnosno ja to ne smatram, nego ja to znam. Dakle, dan ovisnika započinje u podne ili negdje poslijepodne kada se njihove moždane vijuge odmire u nježnom snu. Prvo se pali kutija da se ugrije dok se oni spremaju. Pa ide kupaonica, standard, umiju se hladnom vodom, obave osnovne higijenske potrebe pa u kuhinju po neki veliki, masni, slasni sendvič, a naravno uz to ide i doza ugljikohidrata te neki slatki sokić. Počinje „kulturno uzdizanje“ uz kutiju i abecedu na plastičnim tipkicama. Tako se izmijene sunce i mjesec i dođe novi dan, pun pustolovina i avantura. Tu i tamo, da se noge ne utemelje za mekani tepih, protegnu se do wc-a ili po neki „zdravi“ obrok. Normalni ljudi ustaju na posao, a oni tek kreću na privremeni počinak.

I tako prolaze dani, tjedni, mjeseci, godine... a oni ostaju na svojem zagrijanom, izlizanom mjestu i ne mijenjaju se.

Lucija Obadić, 1.d



David Zak, 2.d

PROGRAM POVODOM
OBILJEŽAVANJA DANA
GRADITELJSKE ŠKOLE
ČAKOVEC (30. travnja)

Mjesto: prostor Centra za kulturu Čakovec te u središtu grada

Vrijeme: od 29. travnja do 4. svibnja 2015. godine.

Promocija Školske učeničke zadruge "Krug"

Prezentacija učeničkih radova uz mogućnost otkupa. Učenička demonstraciju rada na lončarskom kolu. Promocija će se održati u prostoru centra grada, od 29. travnja do 2. svibnja.



Izložba radova maturanata koji se školuju u programima likovne umjetnosti i dizajna (maturalni radovi i najbolji radovi s natjecanja, smotri i nastupa te najbolji radovi godišnje produkcije u školskim godinama 2013./14. i 2014./15.). Izložba će biti postavljena u holu Centra za kulturu Čakovec od 29. do 4. travnja 2015. (od srijede do ponedjeljka).

Mali paviljon

Mali paviljon je multifunkcionalna prostorna struktura. Učenički nastup obuhvaća izvedbu zidnih dekoracija, body-painting performance, crtanje i slikanje prema promatranju te prezentaciju slikarskih i crtačkih radova učenika.

Mjesto izvedbe: ulaz u perivoj Zrinskih.

Vrijeme izvedbe: od 29. do 30. travnja 2015. (srijeda i četvrtak) u vremenu od 9 do 19 sati s pauzom od 13 do 15 sati.

Svečanost obilježavanja Dana škole - 30. travnja (četvrtak) od 19 sati u Centru za kulturu Čakovec.

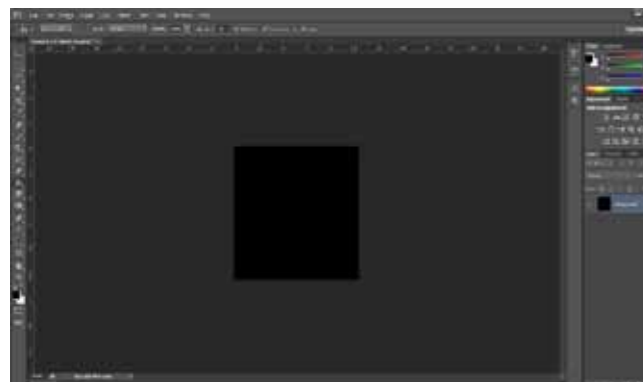
Svi ste pozvani!

Pripremila: Veronika KUŠEK

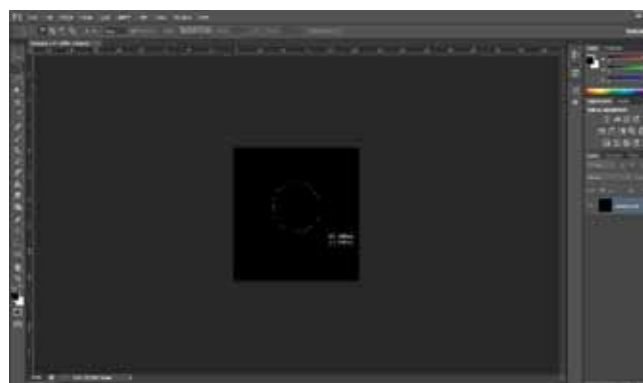
MALA ŠKOLA PHOTOSHOPA

Kako napraviti pomrčinu Sunca

Korak 1:
Napravite novi dokument (File => New) npr. 300 x 300.



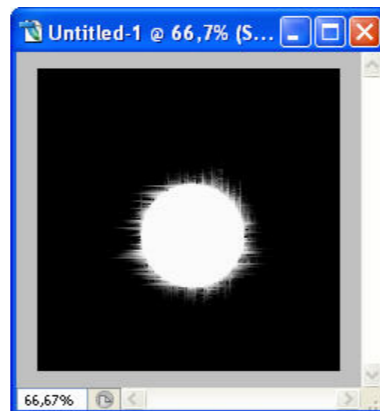
Korak 2:
Zatim pozadinu obojite crnom bojom koristeći Paint Bucket Tool.



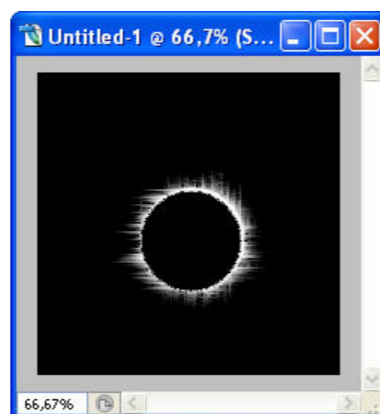
Korak 3:
Zatim koristite Elipse tool i držeći Shift napravite krug.

Korak 4:
Neka pozadina kruga bude bijela. Zatim idite na Layer => Rasterize => Shape. Sada ćemo dodati vjetar (wind), zatim idite na Filter => Stylize => Wind i kliknite na OK sa tvorničkim postavkama.

Korak 5:
Sada idite na Image => Rotate Canvas 90 CW i ponovo dodajte vjetar. Stisnite Ctrl + F. Idite ponovo na Image => Rotate Canvas 90 CW, dodajte ponovo vjetar, pa opet Rotate Canvas 90 CW i opet stisnite Ctrl + F. Ponovite ovaj postupak još jednom. Trebali biste dobiti nešto kao ovo:



Korak 6:
Zatim opet koristite Elipse tool i držeći Shift napravite krug preko ovoga, samo neka ovaj bude crni. Napravite to tako da izgleda kao na slici desno.



Korak 7:
Sada kliknite na Layer na kojemu ste napravili bijeli krug. Koristite Blur tool i smekšajte malo oštrinu.

Korak 8:
Sada na tipkovnici stisnite (Shift + Ctrl + E) kako biste spojili sve layera u jednu sliku. Idite na Filter => Render => Lense Flare sa 105mm Prime lense i brightness na 75%.



Ovo je naš konačan rezultat:

Anino rješenje nije rješenje

Roman "Ana Karenjina" je djelo ruskog književnika Lava Nikolajeviča Tolstoja. Ana, nezadovoljna svojim ljubavnim životom, zaljubljuje se u Vronskog. Ta zapetljana ljubavna priča dovodi do pogrešnih odluka u Aninom životu.

„Sve sretne obitelji sretno su na svoj način, a sve nesretne obitelji nesretne su na svoj način.“ Tim riječima Tolstoj započinje roman. U svakoj obitelji ima sreće, a nažalost i tuge. Svi želimo biti sretni, i ako nismo, vrijedi pokušati. Pa tako je i Ana pokušala okusiti sreću. Nažalost, nakratko. Ana je tražila ljubav, pozornost, razumijevanje. Sve djevojke to traže, a samo rijetke pronađu. Ljubav je nešto magično, ali ljubav treba doživjeti. Ana, misli da je pronašla ljubav svog života, napusti tadašnjeg muža Alekseja i odlazi Vronskom. Njihova ljubav na početku bila je strastvena, no kasnije se ta strast ugasila. Kao što sam već navela, ljubav treba održavati da bi trajala godinama. Ni dijete nije spasilo tu njihovu ljubav. Kaže se da djeca najviše pate u takvim situacijama, to je istinito. Ana nije htjela da njen sin pati pa se vratila Alekseju. Njezina ljubav s Vronskim je sve više i više propadala. Ona nije mogla gledati kako je Vronski ne primjećuje. Njeno srce se raspadalo. Učinila je nešto pogrešno, brzopleto, suludo. Ali to nije rješenje.

Velika veličina ljudi u životu se sretno s takvom situacijom kao Ana. Užasan, neugodan osjećaj. Različite misli, ideje, prolaze ti kroz glavu. Ali nije sve tako, neke se spase i nastave s životom. Jer život je dragocjen. Kako možeš baciti nešto što ima toliku vrijednost?

Martina Gudlin, 3.d

KRATKE OBAVIJESTI ZA MATURANTE:



VREMENIK IZRADBE I OBRANE ZAVRŠNOGA RADA

VRIJEME	AKTIVNOST	SUDIONICI
13.10. 2014.	utvrđivanje tema za završni rad	stručna vijeća
13. do 25.10. 2014.	prezentiranje tema učenicima i odabir	nastavnici - mentori
26. do 30.10. 2014.	priprema i podjela zadataka za završni rad	nastavnici – mentori, učenička referada
27.3. 2015.	prijava obrane završnog rada – 4. razredi	
20.do 24.4. 2015.	završne konzultacije i ovjera rada	nastavnici - mentori
29.4. 2015.	predaja završnog rada – 4. razredi	nastavnici – mentori, urudžbeni ured
22.5. 2015.	predaja elaborata i prijava obrane – 3.razredi utvrđivanje uspjeha izradbe završnog rada – 4.razredi	nastavnici – mentori, učenička referada
25.5. do 12.6. 2015.	obrana praktičnog rada – 3.razredi	mentori, poslodavci, povjerenstva za provedbu završnog rada
9. i 10.6. 2015.	obrana završnog rada – 4. razredi	mentori, povjerenstva za provedbu završnog rada
23. 6. 2015.	podjela završnih svjedodžbi - 3. i 4. razredi	razrednici, učenička referada

NEKOLIKO VAŽNIH E-ADRESA:

www.postani-student.hr, link "studijski programi" - sve informacije o UVJETIMA UPISA na sve više škole i fakultete u Hrvatskoj.

www.studij.hr - pregled unatrag 4 god o potrebnom pragu, cijeni, kvoti upisa...za pojedine visoke škole.

www.ncvvo.hr - objavljeni: ISPITNI KATALOZI za SVE predmete na državnoj maturi, objašnjen način bodovanja, SVI ODRŽANI ispiti i naravno, točni rezultati, UPUTE kako se pripremati za ispite, obavijest o dozvoljenim kalkulatorima, KALENDAR ispita za ovu generaciju...

• <http://www.ncvvo.hr/drzavnamatura/web/public/home> - sve informacije o državnoj maturi

• <http://www.ncvvo.hr/drzavnamatura/web/public/home> - ispitni katalozi za državnu maturu 2014./2015.

• http://dokumenti.ncvvo.hr/Drzavna_matura/2014-05-15/kalendar_dm_2015_ljeto.pdf - kalendar polaganja ispita državne matura u ljetnome roku u školskoj godini 2014./2015.

• http://dokumenti.ncvvo.hr/Drzavna_matura/2013-01-07/pravilnik_polaganja_dm_2013.pdf - pravilnik o polaganju ispita državne mature drzavnamatura.skole.hr - stranica 'Tour de matour' daje još informacija o državnoj maturi.

Pripremila ispitna koordinatorica profesorica Tatjana Vadas

LIETNI ROK DRŽAVNE MATURE U ŠK. GOD. 2014./2015.

Datum	Ispit	Vrijeme
5.06.2015.	Kemija	9:00
	Sociologija	14:00
8.06.2015.	Politika i gospodarstvo	9:00
	Logika	14:00
9.06.2015.	Biologija	9:00
	Vjeronauk	14:00
10.06.2015.	Likovna umjetnost	9:00
	Geografija	14:00
11.06.2015.	Psihologija	9:00
	Informatika	14:00
12.06.2015.	Fizika	9:00
	Povijest	14:00
15.6.2015.	Materinski jezici nac. manj.	
	Češki jezik - esej	9:00
	Mađarski jezik - esej	9:00
	Srpski jezik - esej	9:00
	Talijanski jezik A i B - esej	9:00
15.6.2015.	Grčki jezik	14:00
	Materinski jezici nac. manj.	
16.6.2015.	Češki jezik-test	9:00
	Mađarski jezik-test	9:00
	Srpski jezik-test	9:00
	Talijanski jezik A i B-test	9:00
16.6.2015.	Latinski jezik A	14:00
	Latinski jezik B	14:00
17.6.2015.	Hrvatski jezik A i B-esej	9:00
18.6.2015.	Hrvatski jezik A i B -test	9:00
	Glazbena umjetnost	14:00
19.6.2015.	Engleski jezik A	9:00
	Engleski jezik B	9:00
19.6.2015.	Španjolski jezik A	14:00
	Španjolski jezik B	14:00
23.6.2015.	Matematika A i B	9:00
24.6.2015.	Njemački jezik A	9:00
	Njemački jezik B	9:00
	Francuski jezik A	14:00
	Francuski jezik B	14:00
29.6.2015.	Talijanski jezik A	9:00
	Talijanski jezik B	9:00
	Filozofija	14:00
30.6.2015.	Etika	9:00
Objava rezultata		13.7.2015.
Rok za prigovore		15.7.2015.
Konačna objava rezultata		20.7.2015.
Podjela svjedodžbi		22.7.2015.



PLIVADON

Ulazi Mujo u ljekarnu, pa kaže:

- Dajte mi, molim vas, Plivadon.
- Oprostite, nemamo ništa od Plive, ali može li od Krke?
- Pa dobro, dajte mi onda jedan Krkadon!

STRINA

Pita Mujo:

- Haso, znaš li što sam uradio?
- Što?
- Da bih zadivio svoju curu, rekao sam joj da imam jako bogatog strica.
- I, što je bilo?
- Ništa. Sad je moja cura moja strina.

STRUJA

Pita učiteljica đake:

- Odakle dobijamo struju?
- Perica će na to:
- Iz zoološkog vrta.
- Otkud ti to Perice, pita učiteljica, a on će:
- Pa kad je prije neko veće nestala struja, tata je ljutito rekao: Vidi ti, ovi majmuni opet isključili struju.

PERICA I AMERIKA

U školi pita učiteljica:

- Zašto je u Americi sada hladno?
- Perica se javlja i odgovara:
- Zato što ju je Kolumbo otkrio, a nitko je nije pokrio.

MUJO I FATA

Izlazi Fata iz salona ljepote i krene prema Muji koji ju je čekao na obližnjoj klupici. Kad je došla bliže Mujo je pogleda i reče:

- Ajde, pa barem si pokušala.

PILOT

Kontrolni toranj u Bosni se obraća pilotu:

- "Molimo vas da nam kažete vašu visinu i položaj."

Pilot:

- "180, sjedim."

KRUH

Dolazi Mujo u pekaru i traži kruh. Pekar: - Crni ili bijeli? Mujo: - Dajte mi ovaj ili, taj još nisam probao.

PEPELJUGA

Žena:

- Ja sam tebi poput Pepeljuge, kuham, peglam, perem, brišem...

Muš:

- Pa jesam li ti rekao da ćeš živjeti kao u bajci kad se udaš za mene?!

CRNOGORAC I MOZART

Razgovaraju dva Crnogorca:

- Znaš li tko je Mozart?
- Ne znam ti ja njega!
- To ti je onaj što je napisao glazbu za Nokiu!